

فوائد غیبت و امام غائب

مهدی نیلی پور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نواد

امام غائب

مهدی نیلی پور

انتشارات سلسیل

فوائد غیبت و امام غائب

نویسنده: مهدی نیلی پور

ناشر: سلسیل

چاپ: ظهرور

نوبت چاپ: اول (تابستان ۸۷)

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

بیهاد: ۶۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۸۹۰۳-۷۵-۱

مرکز پخش: بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود علیهم السلام

شعبه اصفهان - تلفن: ۲۲۵۵۱۱۵-۹

موسسه فرهنگی انتشاراتی سلسیل ۰۹۱۲۲۵۳۰۹۰۶

کلیه حقوق محفوظ است

فهرست مطالعه

۱.....	مقدمه
۵.....	امام غائب، خورشید پشت ابرها
۱۲.....	فوائد امام غائب:
۱۲.....	۱. امام غائب، نعمت باطنی
۱۴.....	۲. هدایتگری باطنی امام غائب
۱۷.....	۳. فواید تکوینی و تشریعی امام غائب
۲۲.....	۴. عامل بازدارندگی (تقویت حس تقوی)
۲۳.....	۵. امداد رسانی به مؤمنین
۲۵.....	۶. افاضه فیض در تشرفات
۲۶.....	۷. امام غائب ناظر اندیشه و رفتار
۲۸.....	۸. کانون امید و پایداری شیعه و مکتب او
۳۶.....	۹. امنیت از عذاب
۳۷.....	۱۰. مهدی ﷺ، صاحب ليلة القدر
۳۹.....	۱۱. ارتباط قلمی با امام عصر ﷺ
۴۲.....	۱۲. نقطه هراس دشمنان و ستمگران
۴۴.....	۱۳. تنظیم امور فرشتگان ارضی (زمینی)
۴۵.....	۱۴. ادعیه امام غائب در حق مؤمنین و استجابت دعاها
۴۹.....	فوائد غیبت:
۴۹.....	۱. پروردش نیرو
۵۰.....	۲. رشد عقلانی شیعه و اجتهاد دینی
۵۲.....	۳. ثواب و افزایش ضریب پادشاهی مؤمنین
۵۴.....	۴. شکست سیاستهای ناپاک و مطالبه سیاست پاک
۵۶.....	منابع

مقدمه

یکی از مباحث مهم در عرصه معارف مهدویت، تبیین و تحلیل فوائد امام غائب و آثار و منافع غیبت امام عصر علیله است، چرا که تصدیق به وجود و برکات وجودی ایشان، میل خدایرستی و انگیزه ولایت محوری را در ما تقویت و مضاعف می گرداند و شوق فداکاری در طریق رضایت حضرت را در ما چند برابر می سازد. از سوئی غفلت از وجود و حضور ایشان که ناشی از غیبت و طولانی شدن دوران غیبت است، برای ما عوارض و آسیب های فراوانی را به دنبال خواهد داشت، به همین دلیل حضرت آیت الله جوادی آملی می فرمایند: «در هنگام گفتگوی از حضرت بگویید: مهدی موعود موجود.»

عوارض عدم توجه به وجود مؤثر حضرت:

۱. عدم توجه و توسل به حضرت
۲. تقویت روحیه انکار حضرت
۳. معصیت خدا و مخالفت علمی و عملی با دین خدا و اولیاء خدا

۴. عدم تلاش در مسیر منویات و تحقق بخشیدن به خواسته های حضرت

۵. عدم بهره مندی از منافع وجودی خاص حضرت
ع کوتاهی در ادای حقوق امام عصر علیله در دوران غیبت

در بخش اول این کتاب در تلاشیم تا با الهام از آیات و روایات، اثرات وجودی حضرت بقیة الله را در دوران غیبت تحت عنوان «فوائد امام غائب» مورد بررسی قرار داده و معرفی نمائیم، و در بخش دوم به «فوائد و منافع غیبت امام عصر علیله» اشاره خواهیم کرد.

مهدی نیلی پور

امام غائب خورشید پشت ابرها

یکی از زیباترین، ساده‌ترین و مؤثرترین روشهای ارائه معارف دینی، استفاده از روش تشبیه و تمثیل است. بسیاری از معارف اعتقادی و اخلاقی دین اسلام در قرآن و روایات اهل بیت علیهم السلام، در قالب تشبیه و ضرب المثل بیان شده است، چرا که این شیوه، شیوه غیرمستقیم برای بیان معانی و معارف است و ضمن جذابیت و ساده‌گی، برای درک بهتر و بیشتر، نیاز به تفکر و اندیشیدن دارد و فکر را فعال می‌سازد.

در مورد فوائد و بجهه‌های امام و امام غائب، در قالب تشبیه و تمثیل در روایات، از نمادهای فراوانی استفاده شده است که ضمن بیان چند نمونه از آن به توضیح یکی از بهترین و زیباترین این تشبیه‌ها یعنی: «امام، خورشید پشت ابر» می‌پردازیم:

۱. بدر منیر

* قال الرضا عليه السلام:

(الإِمَامُ الْبَدْرُ الْمُنِيرُ وَ السَّرَاجُ الرَّاهِرُ وَ النُّورُ
الظَّالِعُ وَ النُّجُمُ الْهَادِيُ فِي غَيَابَاتِ الدُّجَى وَ
الدَّلِيلُ عَلَى الْهُدَى وَ الْمُنْجِى مِنَ الرَّدَى.)^۱

«امام، ماه درخشنده و چراغ پرتو افکن و روشنایی
تابنده و ستاره راهنمای ناپیدایی شبههای ظلمانی
و راهنمای هدایت و نجات بخش از تباہی است.»

۲. شعلهٔ فروزان

* قُل الرَّضَا^{الله} :

(الإِمَامُ النَّارُ عَلَى الْيَقَاعِ، الْحَارُ لِمَنِ اصْطَلَى بِهِ
وَالدَّلِيلُ فِي الْمَهَالِكِ مَنْ فَارَقَهُ فَهَاكِ).^۱

«امام، شعلهٔ فروزان بر تپه و گرمابخش وجود
سرمازده و راهنمای در مهلكه‌هاست و هر آن کس
که از او جدا گردد نایود شود.»

۳. ابر باران زا

* قُل الرَّضَا^{الله} :

(الإِمَامُ السَّحَابُ الْمَاطِرُ).^۲

«امام، ابری باران زاست.»

۴. باران پیوسته

* قُل الرَّضَا^{الله} :

(الإِمَامُ الْغَيْثُ الْهَاطِلُ).^۳

«امام، بارانی پیوسته است.»

۵. آسمان سایه گستر

* قُل الرَّضَا^{الله} :

(الإِمَامُ السَّمَاءُ الظَّلِيلَةُ)^۴

«امام، آسمان سایه گستر است.»

۱. الكافی، ج ۱، ص ۱۹۹

۲. تحف العقول، ص ۴۳۹

۳. همان

۴. همان

۶. چشمۀ جوشان
﴿ قال الرضا علیه السلام : ﴾

(الامام، العینُ الغزیرة^۱)
«امام، چشم‌های جوشان است.»

۷. امام، دوستی امین

﴿ قال الرضا علیه السلام : ﴾

(الامام، الامینُ الرَّفِيقُ.)^۲

«امام، رفیقی امین است.»

۸. امام، برادری بی‌نظیر

﴿ قال الرضا علیه السلام : ﴾

(الامام الاخ الشّقيقُ.)^۳

«امام، برادری دلسوز است.»

۹. امام، همچون مادری دلسوز

﴿ قال الرضا علیه السلام : ﴾

(الامام كالاُمّ البرّة بِالْوَلَدِ الصَّغِيرِ.)^۴

«امام (نسبت به دوستانش) همانند مادری، دلسوز

نسبت به فرزند خردسال خویش است.»

۱۰. امام، برکه و گلستان

﴿ قال الرضا علیه السلام : ﴾

(الامام، الغَدَيرُ و الرَّوْضَةُ).^۵

«امام، برکه و گلستان است.»

۱. تحف العقول، ص ۴۳۹

۲. همان

۳. همان

۴. همان

۵. همان

۱۱. امام غائب، خورشید پشت ابرها

قال رسول الله ﷺ: (وَ قَدْ سُئِلَ: هَلْ يَنْتَفِعُ
الشَّيْعَةُ بِالْقَائِمِ عَلَيْهِ الْأَيْمَانُ فِي غَيْبَتِهِ؟ فَقَالَ: عَلَيْهِ اللَّهُ أَكْبَرُ إِذَا
وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالنُّبُوَّةِ إِنَّهُمْ لَيَنْتَفِعُونَ بِهِ، وَ
يَسْتَضْيَئُونَ بِنُورِ وَلَا يَتَّبِعُهُ فِي غَيْبَتِهِ كَانَتِفَاعُ
النَّاسِ بِالشَّمْسِ وَ إِنْ جَاءَهَا السَّحَابُ).^۱

«پیامبر خدا ﷺ» در پاسخ به این سؤال که: آیا شیعه در زمان غیبت قائم علیه‌ای از وجود او بهره‌مند می‌شود؟ فرمودند: آری، سوگند به آن که مرا به پیامبری برانگیخت از وجود او بهره‌مند می‌شوند و در روزگار غیبتش از نور ولایت او پرتو می‌گیرند، همچنان که مردم از خورشید نهان در پس ابر، بهره‌مند می‌شوند.»

* من الامام الصادق علیه السلام :

[... لَا تَخْلُو (الْأَرْضُ) إِلَى أَنْ تَقْوَمَ السَّاعَةُ مِنْ
خُجْجَةِ اللَّهِ فِيهَا وَلَوْلَا ذَلِكَ لَمْ يُعْبَرْ اللَّهُ. قَالَ
سُلَيْمَانُ: فَقُلْتُ لِلصَّادِقِ عَلَيْهِ الْأَيْمَانُ: فَكَيْفَ يَنْتَفِعُ
النَّاسُ بِالْخُجْجَةِ الْغَائِبِ الْمَسْتُورِ؟ قَالَ: كَمَا
يَنْتَفِعُونَ بِالشَّمْسِ إِذَا سَتَرَهَا السَّحَابُ].^۲

«تا قیام قیامت، زمین از حجت خدا خالی نمی‌ماند و اگر چنین نبود خداوند پرستش نمی‌شد. سلیمان می‌گوید: به حضرت صادق علیه‌ای عرض کرد: مردم چگونه از حجت غایب پنهان بهره‌مند می‌شوند؟ فرمودند: همانگونه که از خورشید پشت ابر بهره‌مند می‌شوند.»

۱. بحار الانوار، ج ۵۶ ص ۹۲

۲. همان

* الامام المهدي علیه السلام :

(أَمَّا وَجْهُ الِإِنْتِفَاعِ بِي فِي غَيْبَتِي فَكَالِإِنْتِفَاعِ
بِالشَّمْسِ إِذَا غَيَّبَهَا عَنِ الْأَبْصَارِ السَّحَابُ، وَ
إِنِّي لِأَمَانٍ لِأَهْلِ الْأَرْضِ كَمَا أَنَّ النُّجُومَ أَمَانٍ
لِأَهْلِ السَّمَاوَاتِ.)^۱

«چگونگی بهره‌مند شدن از من در روزگار غیبتم،
همچون بهره‌مند شدن از خورشید است، آنگاه که
در پس ابر از دیدگان پنهان شود، من مایه امنیت
زمینیانم، همچنان که ستارگان مایه امنیت
آسمانیان هستند.»

علامه مجلسی (ره) در بحار الانوار از تشبيه امام به
خورشید پشت ابر، هشت نتیجه‌گیری نموده‌اند:

۱. همچنان که خداوند نور و حرارت را از طریق خورشید
به عالم وجود می‌رساند، نور علم نیز از طریق توسل و توجه
به امامان به شریت و به ویژه شیعیان آنان می‌رسد.

۲. تشبيه امام به خورشید پشت ابر به آن دلیل است که
حال انتظار را برساند، چرا که در این هنگام همه مردم انتظار
کنار رفتن ابرها و ظهور خورشید را می‌کشند و از آن مایوس
نیستند.

۳. منکر وجود امام زمان علیه السلام، مانند منکر وجود خورشید
پشت ابر است.

۴. گاهی ابر از برابر خورشید کنار می‌رود و خورشید قابل
رؤیت می‌باشد، در زمان غیبت هم گاهی حضرت برای افراد
رخ نشان می‌دهند.

۵. دوران غیبت امام علیه السلام، همچون خورشید پشت ابر
سودهائی هم دارد.

ع امام چون خورشید نفعش فراگیر است، مگر برای کسانی که خود از زیر نور و حرارت آن بیرون روند.

۷. همچنان که نمی‌توان به خورشید مستقیم نگریست، بیشتر افراد نیز از خورشید وجود امام مستقیماً نمی‌توانند بهره ببرند.

۸. نور خورشید از روزنه‌ها و پنجره‌ها به همان اندازه که هست داخل می‌شود، نور و حرارت وجود امام هم به هر کسی به اندازه ظرفیت و آمادگی او خواهد رسید.^۱

همچنین با استفاده از این تشبيه می‌توان نتیجه گرفت:

۱. همچنان که با عبور از ابرها می‌توان به تماشای خورشید نشست، با عبور و خروج از ابرهای تیره اخلاقی و اعتقادی می‌توان شاهد رؤیت جمال امام زمان علیه السلام بود.

۲. همچنان که ابرها در حرکتند و از برابر خورشید می‌گذرند، موانع ظهور امام زمان علیه السلام و دوران غیبت نیز در حال گذر است و انشاء الله ظهور حضرتش نزدیک است.
(الْيَسَ الصُّبْحُ بِقَرَبٍ).^۲

۳. همچنان که ابرها گوناگون و متعددند موانع غیبت نیز مختلف و متعددند.

۴. همانگونه که ابرها مانع همه آثار خورشید نیستند، غیبت امام زمان علیه السلام هم موجب محرومیت از تمام آثار و برکات امام نمی‌شود.

۵. هر چه به خورشید نزدیکتر شویم از نور و حرارت بیشتری بهره‌مند خواهیم شد، همچنین هر چه به امام زمان علیه السلام نزدیکتر شویم از بهره‌های وجودی حضرت بیشتر بهره خواهیم برد.

۱. بحار الانوار، ج ۵۲ ص ۱۴، با تلخیص

۲. هود ۸۱

۶ خورشید سرچشمہ نور ستارگان است و دیگر سیارات و ستاره‌ها از او نور می‌گیرند، وجود امام زمان علی‌الله‌هی هم کانون مرکزی نور است و علماء، عرفاء، حکماء و عباد از او نور می‌گیرند و هر چه دارند از او دارند.

۷ با ظهر و طلوع خورشید دیگر ستاره‌ها و سیاره‌ها جلوه‌ای ندارند و به چشم نمی‌آیند؛ با ظهر امام نیز، برای دیگران جایگاهی برای عرض اندام و اظهار نظر نمی‌ماند.

۸ برای استفاده بیشتر از خورشید باید موائع و ابرها را کنار زد، همچنان که برای گرمابخشی و نورافشانی بیشتر از خورشید امام زمان علی‌الله‌هی باید موائع را کنار زد.

فوائد امام غائب

۱. امام غائب، نعمت باطنی و آرامش دل مؤمنین

یکی از وظایف اخلاقی هر انسان، شناخت منعم (هستی بخش) و نعمتهای جلی و خفی و ظاهری و باطنی اوست، چرا که این شناخت، روحیه تقدیر و سپاسگزاری و تشکر از نعمتها را در انسان پدید می‌آورد.

هر چند نعمتهای خداوند متعال قابل شمارش نیست^۱ ولی از دیدگاه قرآن نعمتها در یک تقسیم‌بندی، به نعمتهای ظاهری و باطنی تقسیم شده است.

(وَ أَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَةً ظَاهِرَةً وَ باطِنَةً).^۲

«نعمتها آشکار و پنهان خود را به طور فراوان بر شما ارزانی داشته است.»

در تعیین مصادیق نعمتهای ظاهری و باطنی در تفسیر نمونه چنین آمده است:

۱. بعضی نعمت «ظاهر» را چیزی می‌دانند که برای هیچکس قابل انکار نیست، همچون آفرینش و

۱. (وَ إِنْ شَعَدُوا نَعْمَتُ اللَّهِ لَا تُحْصُوْهَا) وَ اَكْرَ نعمتها خدا را بشمارید، هرگز آنها را شماره نتوانید کرد! ابراهیم / ۳۴

۲. لقمان / ۲۰

حیات و انواع روزیها و نعمتهای «باطن» را اشاره به اموری می‌دانند که بدون دقت و مطالعه قابل درک نیست (مانند بسیاری از قدرتهای روحی و غرائز سازنده)

۲. بعضی نعمت «ظاهر» را اعضای ظاهری و نعمت «باطن» را قلب شمرده‌اند.

۳. بعضی دیگر نعمت «ظاهر» را زیبایی صورت و قامت راست و سلامت اعضاء و نعمت «باطن» را «معرفة الله» دانسته‌اند.

۴. در حدیثی از پیغمبر گرامی اسلام ﷺ می‌خوانیم که: [«ابن عباس» از آن حضرت در این زمینه سؤال کرد، فرمود: «ابن عباس! نعمت ظاهر اسلام است و آفرینش کامل و منظم تو به وسیله پروردگار و روزی‌هایی که به تو ارزانی داشته و اما نعمت باطن، پوشاندن زشتیهای اعمال تو و رسوا نکردنت در برابر مردم است.»]

۵. در حدیث دیگری از امام باقر علیه السلام می‌خوانیم: «نعمت آشکار، پیامبر ﷺ و معرفة الله و توحید است که پیامبر آورده و اما نعمت پنهان، ولایت ما اهل بیت ﷺ و پیمان دوستی با ما است.»^۱

۶. امام موسی بن جعفر علیه السلام در تعیین یکی از مصادیق نعمتهای ظاهری و باطنی اینگونه می‌فرمایند:

(عن محمد بن زیاد الاذری قال: سألت سیدی موسی بن جعفر علیه السلام عن قول الله عزوجل: «وَ أَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَةً ظَاهِرَةً وَ بَاطِنَةً.» فقال:

۱. تفسیر نمونه، ج ۱۷، ص ۶۵

النّعمة الظاهرةُ الإمامُ الظاهرُ و الباطنةُ الإمامُ الغائبُ فقلت له: و يُكُونُ فِي الائِمَّةِ مَنْ يُغَيِّبُ؟ قال: نَعَمْ يُغَيِّبُ عَنْ أَبْصَارِ النَّاسِ شَخْصًهُ وَ لَا يُغَيِّبُ عَنْ قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ ذَكْرُهُ^۱)

[محمدبن زیاد ازدی می گوید: از مولایم موسی بن جعفر علیه السلام درباره آیه «وَ أَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَةً ظَاهِرَةً وَ بَاطِنَةً» پرسیدم، فرمودند: نعمت ظاهری امام ظاهر و نعمت باطنی امام غائب است. پرسیدم؛ آیا از بین ائمه کسی غائب می شود؟ فرمودند: بله شخص او (امام زمان علیه السلام) از دیدگان مردم غائب می شود، اما نام و یادش از قلوب مردم غائب نمی شود.]

۲. هدایت گری باطنی امام غائب

یکی از قواعد علم کلام در اثبات و لزوم وجود معصوم در همه ادوار تاریخی، قاعده لطف است.

سید هر تضیی در تعریف قاعده لطف می گوید: (لطف آن است که مکلف را به انجام دادن طاعت دعوت می کند. لطف، بر دو قسم است: یکی آن که مکلف به سبب آن، فعل طاعت را بر می گزیند و اگر آن لطف نبود، فعل طاعت را بر نمی گزید و دیگری آن که مکلف به سبب آن، نسبت به انجام دادن طاعت، نزدیک تر خواهد شد.)

بنابراین قاعده لطف یعنی، خداوند متعال زمینه نزدیکی انسان به طاعت و پیروی از خود و دوری از معصیت و گناه را بدون آنکه به حد اجبار بر سر فراهم می آورد و بر خدادست تا

همچنان که زمینه‌های حیات مادی انسان را برای آسایش او فراهم آورده، زمینه‌های هدایت و سعادتمندی روحی او را نیز برای تشخیص و سلوک راه درست فراهم نماید.

بر این اساس وجود امام در هر زمان برای هدایت انسان لازم است، اما سؤال این است که در عصر غیبت این هدایت چگونه صورت می‌گیرد؟

حضرت علی علیہ السلام در پاسخ به این سؤال می‌فرمایند:

(إِنَّ غَابَ عَنِ النَّاسَ شَخْصٌ فِي حَالٍ هِدَايَتُهُمْ
فَأَنَّ عِلْمَهُ وَآدَابَهُ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ مُثْبَتٌ
فَهُمْ بِهَا عَامِلُونَ).^۱

«اگر شخص امام در حال هدایت مردم، از ایشان غایب شود همانا علم و آداب او در دلهاي مؤمنین پايرجا می‌ماند و آنان بدان عمل می‌كنند.»

علامه طباطبائی (ره) می‌فرمایند: (بدیهی است حضور و غیبت جسمانی امام، در این باب (هدایت) تأثیری ندارد و امام از راه باطن به نفوس و ارواح مردم اشراف و اتصال دارد، اگر چه از چشم جسمانی ایشان مستور است. وجودش پیوسته لازم است، اگر چه موقع ظهور و اصلاح جهانیش تاکنون نرسیده.)

همچنین ایشان در خصوص هدایت باطنی در تفسیر آیه (وَ جَعَلْنَاهُمْ أئِمَّةً يَهْدُونَ بِإِمْرِنَا وَ أَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعلَ الْخَيْرَاتِ وَ إِقَامَ الصَّلَاةِ وَ إِيتَاءِ الرِّزْكَاتِ وَ كَانُوا لَنَا عَابِدِينَ.) می‌فرمایند:^۲

[ظاهر جمله «يَهْدُونَ بِإِمْرِنَا» (هدایت به امر) مفسر معنای امامت (ائمه) است و آنچه در خصوص این مقام

۱. کمال الدین، ج ۱، ص ۳۰۲

۲. تفسیر العیزان، ج ۱۴، ص ۴۲۸ (آنیاء ۷۳)

خاطرنشان می‌کنیم، این است که این هدایت که خدا آن را از شؤون امامت قرار داده، هدایت به معنای راهنمایی (ارائه طریق) نیست، چون می‌دانیم که خدای متعال ابراهیم را وقتی امام قرار داد که سالها دارای منصب نبوت بود، همچنان که توضیحش در ذیل آیه: «إِنَّمَا جَاءَكُمْ بِالنَّاسِ إِيمَانًا» گذشت و معلوم است که نبوت منفک از منصب هدایت به معنای راهنمایی نیست، پس هدایتی که منصب امام است معنایی نمی‌تواند غیر از رساندن به مقصد داشته باشد (ایصال الی المطلوب) و این معنا یک نوع تصرف تکوینی در نفوس است، که با آن تصرف، راه را برای بردن دلها به سوی کمال و انتقال دادن آنها از موقفی به موقفی بالاتر، هموار می‌سازد و چون تصرفی است تکوینی، و عملی است باطنی، ناگزیر مراد از امری که با آن هدایت صورت می‌گیرد نیز امری تکوینی خواهد بود نه تشريعی، که صرف اعتبار است، بلکه همان حقیقتی است که آیه شریفه «إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيُكُونُ فَسْبَحَانُ الَّذِي بِيَدِهِ مُلْكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ» آن را تفسیر می‌کند و می‌فهماند که هدایت به امر خدا از فیوضات معنوی و مقامات باطنی است که مؤمنین به وسیله عمل صالح به سوی آن هدایت می‌شوند و به رحمت پروردگارشان ملبس می‌گردند.

و چون امام به وسیله امر، هدایت می‌کند _ با در نظر گرفتن اینکه باء در «بأمره» باء سبیت و آلت است _ می‌فهمیم که خود امام قبل از هر کس متلبس به آن هدایت است و از او به سایر مردم منتشر می‌شود و بر حسب اختلافی که در مقامات دارند، هر کس به قدر استعداد خود از آن بهره‌مند می‌شود. از اینجا می‌فهمیم که امام رابط میان مردم و پروردگارشان درأخذ فیوضات ظاهری و باطنی است،

هم چنان‌که پیغمبر، رابط میان مردم و خدای تعالی است در گرفتن فیوضات ظاهری، یعنی شرایع الهی که از راه وحی نازل گشته، از ناحیه پیغمبر به سایر مردم منتشر می‌شود. و نیز می‌فهمیم که امام دلیلی است که نفوس را به سوی مقاماتش راهنمایی می‌کند، همچنان که پیغمبر دلیلی است که مردم را به سوی اعتقادات حق و اعمال، صالح راه می‌نماید، البته بعضی از اولیای خدا تنها پیغمبرند و بعضی تنها امامند، و بعضی دارای هر دو مقام هستند، مانند ابراهیم و دو فرزندش.^۱

۳. فواید تکوینی و تشریعی امام غائب

از یک دیدگاه فوائد وجودی امام غائب به دو دسته فوائد تکوینی و تشریعی قابل تقسیم است. منظور از فوائد تکوینی، فوائد وجودی امام بر کل هستی و عالم طبیعت است، چرا که هستی بدون وجود امام بجهانه ماندن ندارد و عالی‌ترین غایت خود را از دست می‌دهد. امام روح ماندگاری حیات در کالبد هستی و روح جاری وجود در موجودات و قطب عالم امکان و قلب تپنده آن است و منظور از فوائد تشریعی، تأثیرات وجودی حضرت بر حوزه دین و دینداران است.

امام صادق علیه السلام دو یک سخن «اثر تکوینی و تشریعی وجود امام زمان» را چنین بیان می‌کند:

(يُنْتَجُ اللَّهُ فِي هَذِهِ الْأَمَّةِ رَجُلًا مِّنِي وَ أَنَا مِنْهُ يَسُوقُ اللَّهُ بِهِ بَرَكَاتِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ فَتُنْزَلُ السَّمَاءُ قَطَرَهَا وَ يُخْرِجُ الْأَرْضَ بَذَرَهَا وَ تَأْمَنُ وُحُوشُهَا وَ مِبَاعُهَا وَ يَمْلأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَ

۱. تفسیر المیزان / ذیل آیه ۱۲۴ سوره بقره بحث مفصلی پیرامون امامت و هدایت باطنی ذکر شده است.

عدلاً كمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَ جُورًا وَ يَقْتُلُ حَتَّىٰ يَقُولَ
الجاهلُ لَوْ كَانَ هَذَا مِنْ ذُرِيَّةِ مُحَمَّدٍ لَرَجْمٍ.)^۱

«خداؤند در این امت مردی پسید آورد که او از من و من از او می‌باشم، خداوند به خاطر او برکات آسمان و زمین را به سوی مردم روانه کند. آسمان باران نافع خود را به موقع فرو ریزد و زمین بذر خود را بیرون دهد و همه از وحوش و درندگان در امان باشند. او زمین را پر از عدل و داد کند چنان که پر از ظلم و جور شده باشد. چندان از دشمنان خدا را به قتل می‌رساند که نادان می‌گوید؛ اگر این مرد از نسل پیغمبر اسلام بود، هر آپنه به مردم رحم می‌کرد.»

در کتاب «ادب فنای مقربان» به نقل از حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام، برخی از آثار تشریعی و تکوینی وجود امام معصوم علیه السلام این چنین تبیین شده است:

«... امامت، منزلت انبیاء و ارث اوصیاست، امامت، خلافت خدای عزوجل، خلافت رسول ﷺ، مقام امیرالمؤمنین و میراث امام حسن علیه السلام و امام حسین علیه السلام است. امامت، زمام دین، نظام مسلمین، صلاح دین و عزت مؤمنان است. امامت، ریشه رشد یابنده اسلام و شاخه بالنده آن است.

حجه بالغه به راه پروردگار فرا می‌خواند. امام، آفتاب عالمتاب است و در افقی قرار دارد که دست‌ها به وی نمی‌رسد و چشم‌ها حقیقتش را درک نمی‌کند. امام، ماه منور، چراغ روشن، نور تابان و ستاره هدایت‌گر در تاریکی‌های گمراه کننده، در بیابان‌های بی‌آب و علف و در میان امواج سهمگین دریاهاست. امام، آب خوش گوار بر جگر تفتیده،

دلیل راه هدایت و نجات دهنده از پستی‌هاست. امام، آتش روشنی‌بخش بر بلندی است که هر کس به آن نزدیک شود، او را گرم می‌کند. در مهلهکه‌ها راهنمای است و هر کس از آن جدا شود، هلاک می‌گردد.

امام، ابر پر باران، باران درشت قطره [و پر آب]، آفتاب روشنی‌بخش، آسمان سایه افکن، زمین گسترده، چشمۀ پر آب، تالاب [و آبگیر ذخیره آب] و باغ [پر ثمر] است. امام، پدری نرم خو و مدارا کننده، برادری دل‌سوز و پناهگاه مردم در سختی‌های روزگار است.

امام، امین خدا در زمین، حجت او بر بندگانش، خلیفة او در شهرهایش، دعوت کننده به سوی خدا و دفاع کننده از محرمات الهی است [تا ضایع نشود و هتك حرمت نگردد]. امام، پاک شده از گناهان، میرای از عیوب، مخصوص به علم، موسوم به حلم، نظام دین، عزّت مسلمانان، غیظ منافقان و مرگ کافران است.

امام، یگانه دوران است که کسی [از اندیشوران و صاحب نظران و صاحب بصران] در نزدیکی افق او نیست. نه عالمی معادل او وجود دارد و نه بدلی برایش یافت می‌شود؛ نه مانندی دارد و نه نظیری. از فضایل مخصوصی برخوردار است که نه آنها را طلب کرده و نه برای به دست آوردن آنها خود را به زحمت انداخته، بلکه خدای وهاب به او عطا کرده است. چه کسی می‌تواند به کنه معرفت امام برسد و او را برگزیند؟... «إِنَّ الْإِمَامَةَ هِيَ مَنْزَلَةُ الْأَنْبِيَاءِ وَارثُ الْأُوصِيَاءِ». إِنَّ الْإِمَامَةَ خِلَافَةُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَ خِلَافَةُ الرَّسُولِ وَ مَقَامُ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ مَيراثُ الْحَسَنِ وَ الْحَسِينِ تَلَهِّلًا إِنَّ الْإِمَامَةَ زِمَانُ الدِّينِ، وَ نَظَامُ الْمُسْلِمِينَ، وَ صَلَاحُ الدُّنْيَا وَ عَزَّ الْمُؤْمِنِينَ. إِنَّ

الإمامية أُسّ الإسلام الشامي، و فرعه الشامي.
بالإمام تمام الصلاة و الزكاة و الصيام و الحجّ و
الجهاد و توفير الفيء و الصدقات و إمضاء الحدود
و الأحكام و منع التغور و الأطراف ...»^۱

آیة الله جوادی املی در جای دیگری از این کتاب
می‌فرمایند:

«امام، فردی عادی در نظام هستی نیست که بود و نبود
وی چندان تأثیری برای جامعه بشری نداشته باشد. او خلیفة
خدا، حجت و مجرای فیض او، فرمانده فرشتگان و تنظیم
کننده روابط اسمای حسنای الهی است، به گونه‌ای که به
برکت وجود او باران می‌بارد، آسمان پا بر جاست، همه
موجودات، حتی کافران و دشمنان خدا و رسول و دشمنان
امامان روزی می‌خورند و نظام هستی لحظه‌ای نمی‌تواند از
وجود او بی‌نیاز باشد.

پیغمبر اکرم ﷺ به علی علیه السلام فرمود: آنچه را که به تو املا
می‌کنم و برایت می‌خوانم، بنویس، علی علیه السلام پرسید: آیا
می‌ترسی که فراموش کنم؟ فرمود: نه [از این جهت نگران
نیستم؛ زیرا] از خدا خواسته‌ام که نسیان و فراموشی به سراغ
تو نیاید، لیکن برای شرکای امامت خودت بنویس که فرزندان
تو هستند و خداوند به وسیله آنها برآمد من باران می‌فرستد،
دعایشان را به اجابت می‌رساند، از مردم بلا را دور می‌گرداند و
رحمت خویش را از آسمان نازل می‌کند. آن‌گاه در حالی که
اشارة به امام حسن علیه السلام و امام حسین علیه السلام می‌کرد، فرمود: این،
اولی آنان [شرکای امامت علی علیه السلام] است و این دومی‌شان و
بقیه امامان از فرزندان او هستند که خدا از آنان راضی

۱. بحار الانوار، ج ۲۵، ص ۱۲۲

۲. ادب فنای مقربان، ج ۱، ص ۳۳۸

باشد.^۱

امام صادق علیه السلام از پدر بزرگوار خود و او از حضرت علی بن الحسین علیه السلام، امام سجاد علیه السلام روایتی را ذکر می‌فرمایند که آن حضرت پس از ذکر فضایلی از خاندان خود و منشأ خیرات بودن آنان می‌فرماید:

(ولو لا ما في الأرض منا لساخت بأهلها)

«اگر کسی از ما بر روی زمین نباشد، زمین اهلش را فرو می‌برد.»

آن گاه فرمود: همواره زمین از نعمت حجت خدا برخوردار است و هرگز از آن خالی نخواهد شد. از زمان آدم علیه السلام تاکنون چنین بود و تا قیام قیامت نیز چنین خواهد بود. اگر زمین خالی از حجت شود، خدا عبادت نخواهد شد. البته این حجت گاهی ظاهر و شناخته شده است و گاهی غایب و مستور؛ «و لم تخلُّ الارضُ منذ خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ مِنْ حَجَّةِ اللَّهِ فِيهَا ظَاهِرٌ مشهورٌ أَوْ غَائِبٌ مَسْتُورٌ وَ لَا تخلو إِلَى أَنْ تَقُومَ السَّاعَةُ مِنْ حَجَّةِ اللَّهِ فِيهَا وَلَوْ لَا ذَلِكَ لَمْ يُعْبُدَ اللَّهُ». ^۲

* امیر المؤمنین علیه السلام نیز می‌فرماید:

(اللَّهُمَّ بِلِي، لَا تخلو الْأَرْضُ مِنْ قَائِمٍ لِلَّهِ بِحُجَّةٍ، إِمَّا ظَاهِرًا مشهورًا وَ إِمَّا خَائِفًا مَغْمُورًا لَئِنَّ تَبَطُّلَ حَجَّجُ اللَّهِ وَ بَيْتَنَاهُ). ^۳

«آری، هرگز زمین از حجت الهی خالی نخواهد شد، خواه ظاهر و آشکار باشد، یا ترسان و پنهان

۱. ينایع المودة، ص ۲۰

۲. ادب فنای مقربان، ج ۱، ص ۳۷۲

۳. بحار الانوار، ج ۲۳، ص ۵

۴. نهج البلاغه، حکمت ۱۴۷

از دیده‌ها [این برای این است که] دلایل و نشانه‌های الهی باطل نگردد.»

* امام سجاد علیه السلام می‌فرمایند:

(اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَيَّدْتَ دِينَكَ فِي كُلِّ أَوَانٍ بِإِمَامٍ أَقْمَتَهُ عَلَمًا لِعِبَادِكَ وَ مَنَارًا فِي بَلَادِكَ... فَهُوَ عَصْمَةُ الْلَائِذِينَ وَ كَهْفُ الْمُؤْمِنِينَ).^۱

«خدایا! تو دین خود را در هر زمان به امامی تأیید کردی که او را نشانه‌ای برای بندگانت و چراغی در شهرهای قرار دادی... او که مایه عصمت پناهجویان و پناهگاه مؤمنین است.»

۴. عامل بازدارندگی (تقویت حسن تقوی)

یکی از فوائد امام غایب، آثار تربیتی وجودی مبارک حضرت از جهت تقویت عامل بازدارندگی از خطأ و گناه و تقویت حسن تقوی و پرهیزکاری در برابر انجام گناهان و حتی فکر و اندیشه گناه است. درک و احساس مثبت بودن امام و نظارت حضرت و مهابت وجودی ایشان و هراس معنوی و ترس از انجام خطأ را در انسان ایجاد می‌کند.

سید مرتضی در کتاب «غیبت» در بیان فوائد امام غایب می‌فرماید:

(لَا نَهُمْ (شیعیان) مَعَ عِلْمِهِمْ بِوْجُودِهِ بَيْنَهُمْ وَ قَطْعُهِمْ عَلَى وَجْوبِ طَاعَتِهِ عَلَيْهِمْ وَ لِزُومِهَا لَهُمْ لَا بَدْ مِنْ أَنْ يَخَافُوهُ وَ يُهَابُوهُ فِي ارْتِكَابِ الْقَبَائِحِ وَ يَخْشُوا تَأْدِيبِهِ وَ مَوَاجِذِهِ فَيَقِيلُ مِنْهُمْ فَعْلُ الْقَبَيْحِ وَ يَكْثُرُ فَعْلُ الْحَسَنِ أَوْ يَكُونُ ذَلِكَ أَقْرَبُ وَ هَذِهِ جَهَةُ الْحَاجَةِ الْعُقْلِيَّةِ إِلَى الْإِمَامِ).^۲

۱. صحیفه سجادیه، دعای ۴۷

۲. رسائل شریف المرتضی، ج ۲۹۹/۲

«زیرا شیعیان با اعتقاد به وجود حضرت در بین آنان و قطع آنان بر وجوب اطاعت و لزوم پیروی از ایشان، ناگزیر، هراسی از حضرت در ارتکاب کار زشت دارند، و از تأدیب و بازخواست حضرت می‌ترسند. از این روی، کار زشت، کم و کار نیکو، زیاد انجام می‌دهند و یا به انجام آن، نزدیک‌ترند. و همین امر جهت عقلی نیاز به امام است.»^۱

۵. امداد رسانی به مؤمنین

انسان در زندگی و حیات انسانی و معنوی و شخصی و حیات اجتماعی و دینی خود نیازمند حامی معنوی و امدادهای روح بزرگ انسان کامل است.

یکی از فوائد وجودی امام غائب، حمایتهای ویژه او از شیعیان و پیروان، در لحظات بحرانی و حساس و سرنوشت‌ساز در دو بُعد فردی و اجتماعی است. در این خصوص به ذکر دو خاطره بسیار مهم و سرنوشت‌ساز اجتماعی می‌پردازیم:

الف) تحریم تباکو تحت نظر حمایتی حضرت
 در هنگامی که دولت انگلیس در کشور ایران، امتیاز کشت و فروش توتون و تباکو را به دست گرفته بود و به این بجهانه می‌رفت که در ایران نفوذ کرده و افکار استعماری خود را بین مردم رواج دهد، تنها مدافعان اسلام و تنها پشتیبانان و پاسبانان حریم اسلام، یعنی فقهاء بزرگ شیعه، به فکر نجات مسلمانان از چنگال خون‌آشام و ذلت‌آور استعمارگران بریتانیایی افتادند.

در این میان چناب «آیت الله سید محمد فشارکی» به

نزد استاد بزرگوارش حضرت آیت الله العظمی میرزا سید محمد حسن شیرازی آمد و در جلسه‌ای که هیچ‌کس به جز آن دو بزرگوار نبودند خدمت ایشان عرض کرد: «درست است که من شاگردی از شاگردان شما هستم، لکن می‌خواهم برای مذکور بدون ملاحظه و رعایت استادی با شما سخن بگویم، تا بتوانم صحبتم را صریحاً عرض نمایم.»

استاد نیز با گشاده‌رویی خواسته‌اش را پذیرفت.

آیت الله فشارکی در خطاب به میرزا گفت: «سید! چرا بر علیه استعمار انگلیس قیام نمی‌کنی؟! چرا فتوا بر تحریم تنباکو نمی‌دهی! آیا خون تو از خون سید الشهداء علیه السلام رنگین‌تر است، پس قیام کن و فتوا بر تحریم تنباکو بده.»

استاد، نظری به سید محمد فشارکی انداخت و سپس فرمود: مذکوره است که در فکر آن بودم، لکن در این مدت، جهات مختلف این فتوی را بررسی می‌کردم تا اینکه دیروز به نتیجه نهایی رسیدم و امروز به سرداد غیبت رفته تا از مولایم امام زمان – ارواحنا فداه – اجازه فتوا بگیرم و آقا نیز اجازه فرمودند و امروز قبل از آمدن شما فتوا را نوشتم.

سپس میرزا فتوا را به سید محمد نشان داد و سید نیز از استاد معذرت خواهی نموده و از محضر استاد خدا حافظی کرد و بیرون رفت.^۱

ب) پیروزی انقلاب اسلامی با حمایت‌های حضرت آیة‌الله خزعلی نقل می‌کنند:

«۲۳ بهمن سال ۵۷ یوم الله بود، واقعاً ما در معرض کشته شدن بودیم. فقط ندای ولی عصر به داد ما رسید. فردی که الان زنده است، پیام برد به دییرستان علوی (خدمت امام اقت) حضرت مهدی علیه السلام می‌فرماید: در خانه

نمایند اگر ماندید کشته می‌شود. لذا امام خیلی محکم فرمود: در خانه نمایند، آقای طالقانی به امام عرض کرد: آقا! مردم را درو می‌کنند، اینها عصبانی هستند، آخر کارشان است. امام فرمود: باید بیرون بریزید. ایشان (آقای طالقانی) خیلی اصرار کرد. امام فرمود: اگر پیام از جای دیگر باشد، باز [بر] سر حرف خود ایستاده‌اید؟ (آقای طالقانی) گفت: چشم، تسلیم هستم. لذا ۲۲ بهمن یوم الله است.^۱

۶. افاضه فیض در تشرفات

یکی از فوائد امام غائب جریان فیوضات و برکات وجودی حضرت در ظهورهای شخصی است. گاهی در ایام غیبت، ظهورهای موقت شخصی برای امام غائب سر می‌زند و در هر یک چلوه‌هایی از رحمت و فیض را بر انسانها می‌گشاید.

در ظهورها و دیدارهای مختلف و متعدد زنان و مردانی که سعادت رؤیت آفتاب حضور او را داشته‌اند، با دامنهای پر خیر و برکت به عالم غیبت برگشته‌اند. نتیجه این تشرفات گاهی شخصی و فردی و خاص (مانند شفای مریض و...) و بسیاری از اوقات، اجتماعی و فراغیر بوده است، مانند: تشرفات اندیشمندان و عالمانی که در نتیجه ارتباط با امام غائب به علم لذتی راه یافته‌اند و آنگاه علوم خالص و مهدوی خود را در اختیار سائر مردم قرار داده‌اند.

بعضی از چلوه‌های حضرت برای دوستدارانش به گونه‌های زیر بوده است.^۲

۱. میرمهر، ص ۲۶، به نقل از آیت الله خزعلی

۲. میرمهر، از ص ۱۵ تا ص ۱۹۱، برای کسب اطلاعات بیشتر در این زمینه به کتبی چون «میر مهر»، «اعنایات حضرت ولی عصر» و... مراجعه کنید.

۱. نامیدن: حضرت برخی از دوستداران خود را به اسم یاد می کند.
۲. سلام: گاهی امام بر دوستداران خود تحيت و سلام می فرستاد.
۳. مصافحه و معانقه: گاهی امام دوستداران خود را در آغوش می گیرد و با آنها مصافحه می کند.
۴. پاسداری: حضرت بر جوامع شیعی نظارت و آگاهی کامل دارد.
۵. غمخواری: حضرت غمخوار مصائب یارانشان هستند و برای آنها اشک می ریزند.
۶. دعا: حضرت برای همه و به خصوص برای دوستداران خود دعا می کند.
۷. آمين: امام بر دعاهای دوستدارانش «آمين» می گویند.
۸. نامه: حضرت در برخی مواقع لازم و حساس به برخی علماء و ناییان خود نامه می دهد.
۹. عیادت: گاهی حضرت به عیادت بیماران می روند.
۱۰. تشییع: حضرت، در تشییع جنازه برخی دوستداران مخلص خود، شرکت می کنند.
۱۱. دفع بلا: امام پناه شیعه و همگان است. با تدبیر و دست توانمند آن حضرت چه بسیار بلاها و فتنه هایی که دفع شده است.
۱۲. پیام: حضرت در بررهه های مهمی از تاریخ، پیام هایی برای جامعه شیعه یا برخی افراد می فرستد.
۱۳. مسجدها و مقامها: حضرت جایگاه هایی را برای عبادت و توجه به خود برمی گزیند و با نشانه ها و کراماتی همراه می کند تا همگان خدا را در آنجا

بخوانند و برای فرج او که فرج خود آنان است دعا
کنند. (مانند مسجد جمکران)

۱۴. نیابت و وکالت: حضرت گاهی وکلا و ناییان عامّی
را برای خود در ایام غیبت کبری قرار می‌دهند.

۱۵. تعلیم: حضرت دعاها و زیارات متعددی را به برخی
علاقمندان خود تعلیم داده‌اند و گاهی پرسش‌های
علمی برخی علماء را پاسخ می‌دهند و یا آنها را به

اشتباه خود واقف می‌سازند.

۱۶. تألیف: حضرت برای حفظ شیعیان از تهاجمات
فرهنگی در دوره‌های مختلف، برخی از علماء و

دین‌شناسان را از راههای مختلف به حفظ و نشر
آثار مهدویت فرا می‌خوانند. (مانند کتاب کمال الدین)

۱۷. درس‌آموزی: حضرت در موقعیت‌های مختلف به
مدعیانی که فکر می‌کنند زمینه ظهور آماده است
درس‌هایی را می‌آموزانند و به آنها می‌فهمانند که
هنوز شرایط مهیا نیست.

۱۸. از غربت تا حکومت: شیعه به واسطه عنایت و امداد
حضرت، از غربتی که در زمان امام حسن
عسکری علیهم السلام داشت به عزت امروزه ایران اسلامی
رسیده است.

۱۹. فریادرسی: حضرت فریادرس بی‌پناهان و پناه
بی‌کسان است، در ماندگان را دستگیری می‌کند و
گمشدگان را راهنمایی می‌نماید.

۲۰. حمایت: امام علیهم السلام از دوستان و یاران خود حمایت
می‌کند.

۲۱. راهبری: امام علیهم السلام عهددار راهبری ظاهری و باطنی
انسان‌ها است.

۲۲. هدایت: حضرت گاهی لطف و عنایت ویژه به برخی دارند تا هدایت شوند و مذهب حقه را پیدا کنند.
۲۳. شفا: داستانهای فراوانی وجود دارد که امام، بیماران لاعلاج که به آن حضرت متولّ شده را شفا داده است.
۲۴. همسفره شدن: حضرت گاهی با بعضی از دوستانشان همسفره می‌شوند.
۲۵. غفلت‌زادائی: حضرت گاهی برای بیدار کردن افراد از خواب غفلت به آنها تذکر می‌دهند.
۲۶. عمل نیابی: گاهی حضرت به نیابت از دوستانشان بعضی از اعمال را انجام می‌دهند.
۲۷. وفا و حق‌شناسی: حضرت همه کسانی را که برای احیای دین از جان و هستی خود گذشتند و یا برای اعتلای نام آن حضرت گامی برداشتند، مورد عنایت خود قرار می‌دهند.
۲۸. اتمام حجت: حضرت، حجت را بر همگان تمام می‌کند تا بر هیچ کس عذری نباشد.
۲۹. رستگاری: حضرت برخی را - اگرچه در آخرین لحظه‌های عمر - دستگیری کرده و از دوزخ رهانیده و به رستگاری می‌رساند.
۳۰. عهده‌داری: امام عهده‌دار کسانی است که به تکلیف خود عمل می‌کنند و از شهر و روستای خود هجرت کرده و در حوزه‌های علمیه به تحصیل علوم آل محمد ﷺ مشغولند تا رسالت تبلیغ دین و هدایت انسانها را به عهده بگیرند.
۳۱. عریضه: حضرت در دوران غیبت اجازه می‌دهند افراد به ایشان عرض حال کرده و با شیوه

- عريضه‌نويسى به او متousel شوند.
۳۲. هديه: مولاي كريم برخى عاشقان خود را با دادن هديه مورد نوازش قرار مى دهد.
۳۳. تجلی: حضرت گاهى بر خواص از دوستانش تجلی خاص مى کنند.
۳۴. حضور: حضرت در میان مردم و در دل اجتماع، حضورى هميشگى و فعال دارد و بر مشكلات و رنج‌های آنان آگاه است.
۳۵. حکمت: گاهى حضرت با سخنان و رهنماودهای سراسر حکمت و نور خود، عاشقان و جويندگان حقiqet را سيراب مى نمایند.
۳۶. تربیت: امام مریم همه هستی و عهده‌دار تربیت نفوس مستعده است.
۳۷. جذبه: جذبه محبت و عشق امام، جاذب دلهای پريشان مؤمنان و جمع کننده قلوب پراكنده شيعيان است.
۳۸. اميد و بشارت: دمیدن روح اميد و بشارت به پيکره جامعه شيعي، از بزرگترین جلوه‌های محبت و هديه‌های آن امام بزرگوار به مسلمين و شيعيان است.
۳۹. انس و همنشيني: امام به ياد همه انسانهاست، اما آناني که شيعيان اويند از اين ياد، سهم بيشرى دارند.
۴۰. درد و دل: امام برای طرح گلایه‌ها و درد و دلهای رسيدن به آرامش، پناهگاهی امين و مؤثر است.

۷. امام غائب، ناظر اندیشه و رفتار و استغفار کننده برای مؤمنین

یکی از عوامل مهم تربیت در مکتب تربیتی اسلام، عقیده به ناظران و شاهدان اعمال و نیات و افکار است. یکی از مهمترین شاخه‌های ایمان، تصدیق به علم خدا و نظارت و شهادت خدا بر انسان و زندگی اوست. اصرار قرآن بر علیم بودن، بصیر بودن، خبیر بودن و سمیع بودن و دیدن خدا از همین باب است.

به تعدادی از آیات در این خصوص توجه نمایید:

✓ (أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى).^۱

«آیا (آدمی) ندانست که خداوند می‌بیند؟»

✓ (يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَ مَا تُخْفِي الصُّدُورُ).^۲

«او چشم‌های خیانت پیشه و آنچه را سینه‌ها

پنهان می‌دارند، می‌دانند.»

✓ (وَ اللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ).^۳

«خداوند به آنچه عمل می‌کنید، آگاه است»

✓ (إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ).^۴

(خداوند، شنوا و داناست).

✓ (وَ قُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرِي اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَ رَسُولُهُ وَ
الْمُؤْمِنُونَ).^۵

«بگو عمل کنید که خداوند و رسول او و مؤمنان

(امامان)، اعمال شما را می‌بینند...»

۱. علق ۱۴۱

۲. غافر ۱۹۱

۳. توبه ۱۶۱

۴. بقره ۱۸۱

۵. توبه ۱۰۵

- ✓ (وَ اللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ.)^۱
- «و خداوند به اعمال آنها بیناست.»
- ✓ (فَأَيَّنَمَا تُولُوا فَثُمَّ وَجَهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلَيْهِمْ.)^۲

«به هر سو رو کنید خدا آنجاست! خداوند بی نیاز و دانست.»

- ✓ (وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا تَعْمَلُونَ.)^۳
- «و خدا گواه است بر اعمالی که انجام می دهید.»
- همچنین پس از نظارت خدا، شاهد بودن پیامبر و اهل بیت (از جمله نظارت و علم امام زمان علیه السلام) بر اعمال و اندیشه‌ها، در قرآن و روایات معصومین علیهم السلام مطرح شده است.

* **قُلِ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ :**

(حَيَاٰتٍ حَيْرٍ لَكُمْ وَ مَمَاتٍ حَيْرٍ لَكُمْ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَ كَيْفَ ذَلِك؟ فَقَالَ: أَمَّا حَيَاٰتٍ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ يَقُولُ: «وَ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَعْذِبَهُمْ وَ أَنْتَ فِيهِمْ» وَ أَمَّا مَفَارِقَتِي إِيَّاكُمْ فَإِنَّ اعْمَالَكُمْ ثُرَضٌ عَلَىٰ كُلِّ يَوْمٍ، فَمَا كَانَ مِنْ حَسَنٍ اسْتَرَدَتُ اللَّهُ لَكُمْ وَ مَا كَانَ مِنْ قَبِيحٍ اسْتَغْفَرَتُ اللَّهُ لَكُمْ...)

پیامبر اکرم علیه السلام فرمودند:

[حیات من برای شما خیر است و مرگ من نیز برایتان خیر است. گفتند: یا رسول الله چگونه مرگtan و حیاتtan برای ما خیر است؟ حضرت

۱. بقره ۹۶

۲. بقره ۱۱۵

۳. آل عمران ۹۸

۴. من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۱۹۱

فرمودند: اما خیر زندگانی و حیات من برای شما آنست که خداوند عزوجل می‌فرماید: «خداوند کافران و گناهکاران امتحان را در حالی که در میان ایشان باشی عذاب نمی‌کند» و اقا در هنگام جدائی من از شما، همانا اعمال شما همه روزه بر من عرضه می‌شود، پس هر آنچه که خوب باشد من زیادتی و افزونی آن را از خداوند می‌خواهم و آنچه از اعمال شما که زشت و نارواست از خداوند برایتان طلب بخشایش و مغفرت می‌نمایم. [۱]

✓ (و رُویَ أَنَّ اعْمَالَ الْعِبَادِ تُعَرَّضُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ وَ عَلَى الْأَئِمَّةِ كُلَّ يَوْمٍ أَبْرَارُهَا وَ فُجَّارُهَا فَاحْذَرُوا وَ ذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ: «وَ قُلْ اعْمَلُوا فَسَيِّرِي اللَّهُ أَعْلَمُ...») ^۲

لروایت شده که اعمال بندگان اعم از نیکوکاران و بدکاران همه روزه بر رسول خدا علیهم السلام و ائمه معصومین علیهم السلام عرضه می‌شود، پس از کردار ناشایست بپرهیزید تا رسوا نشوید و این به موجب فرمایش خداوند عز و جل است که: «ای رسول ما امت خود را) بگوی هر آنچه می‌خواهید انجام دهید که خداوند و رسول او و مؤمنان اعمالتان را می‌بینند. [۳]

✓ [عن أبي عبد الله علیه السلام قوله: (قُلْ اعْمَلُوا فَسَيِّرِي اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَ رَسُولُهُ وَ الْمُؤْمِنُونَ) قال: هُمْ أَلَائِمَةٌ تُعَرَّضُ عَلَيْهِمْ أَعْمَالُ الْعِبَادِ كُلَّ يَوْمٍ إِلَى

۱. توبه ۱۰۵

۲. من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۱۹۱

۳. بصائر، ص ۴۲۷

القيامة).^۱

از حضرت امام صادق علیه السلام درباره آیه: «قُلْ أَعْمَلُوا فَسَيِّرُى...» سؤال شد، فرمودند: آنها ائمه معصومین علیهم السلام هستند، اعمال بندگان هر روز تا روز قیامت خدمت آنها عرضه می‌شود.

✓ [عن بَرِيدِ الْعَجْلَىٰ قَالَ: قَلْتُ لِأَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ (أَعْلَمُوا فَسَيِّرُى اللَّهُ عَمَّلَكُمْ)... قَالَ: مَا مِنْ مُؤْمِنٍ يَمُوتُ وَلَا كَافِرٌ فَتُوْضَعُ فِي قَبْرِهِ حَتَّىٰ تُعَرِّضَ عَمَلُهُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَعَلَى عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهَلْمُّ جَرَّاً إِلَى آخِرِ مَنْ فَرَضَ اللَّهُ طَاعَتَهُ عَلَى الْعِبَادِ].^۲

(از حضرت باقر علیه السلام درباره آیه (اعملوا...) پرسیدم ایشان فرمودند: هر مؤمن و یا کافری هنگامی که می‌میرد و او را در قبرش قرار می‌دهند اعمالش را خدمت رسول خدا علیه السلام و امیرالمؤمنین علیه السلام و همچنین تا آخرین کسی که خداوند اطاعت‌ش را بر بندگان واجب کرده است عرضه می‌کنند.)

بر این اساس یکی از منافع وجودی حضرت صاحب الزمان علیه السلام کنترل تربیتی و نظارت ایشان بر اعمال می‌باشد که دایره این نظارت تکوینی است و فقط مربوط به مؤمنین نمی‌باشد، بلکه کفار و مؤمنین را شامل می‌شود، لیکن این نظارت برای مؤمنین اگر دارای اعمال صالح و شایسته باشند نوعی بشارت و تشویق بر عمل بیشتر و از سوئی دیگر موجب دعا و درخواست امام برای موفقیتهای گسترده‌تر است، و اگر دارای اعمال خطأ و آلوده به معصیت باشند، نوعی تنیبه

۱. بصائر، ص ۴۲۷

۲. بصائر، ص ۴۲۸

و هشدار و انذار است و همچنین موجب درخواست بخشش و عفو از سوی امام می‌باشد.

* حضرت در نامه‌ای به شیخ مجید می‌فرمایند:

✓ (فَإِنَا نُحِيطُ عِلْمًا بِأَنبائِكُمْ وَ لَا يَعْرِبُ عَنَّا
شَيْءٌ مِّنْ أَخْبَارِكُمْ.)^۱

«ما بر اخبار و احوال شما آگاهیم و هیچ چیز از اوضاع شما بر ما پوشیده نمی‌ماند.»

✓ (إِنَّا غَيْرُ مُهْمَلينَ لِمَراغَاتِكُمْ وَ لَا نَاسِينَ
لِذِكْرِكُمْ وَلَوْ لَا ذَلِكَ لَتَرَلَ بِكُمُ الْأُلُواءِ وَ
اصْطَلَمَكُمُ الْأَعْدَاءِ...)

«ما در رسیدگی و سرپرستی شما، کوتاهی و اهمال نکرده‌ایم و یاد شما را از خاطر نبرده‌ایم، که اگر جز این بود، دشواری‌ها و مصیبت‌ها بر شما فرود می‌آمد و دشمنان، شما را ریشه کن می‌کردند.»^۲

۸. کانون امید و پایداری شیعه و مکتب او

یکی از مهمترین انگیزه‌های حیات و زیستن معنی دار، وجود آرزو و امید به پیروزی و آینده روشن و مطلوب می‌باشد. امید و آرزوی صادق، افراد را به انسانهایی مستحباند و کوشش و همیشه فعال تبدیل می‌سازد و مهمترین راز بقاء ماندگاری مکاتب و تمدنهاست.

وجود امام عصر علیه السلام کانونی از امید و آرزو و نوید به آینده‌ای روشن در مؤمنین ایجاد می‌کند و ضریب مقاومت و پایداری آنان را در مسیر حق و دفاع از حق چندین برابر می‌سازد.

۱. احتجاج، ج ۲، ص ۴۹۷

۲. احتجاج، ج ۲، ص ۴۹۷، (طبرسی)

همه مصلحین و متدينین، در تحمل مصائب و اقدامات اصلاحی خود یک نقطه امید و آرزو داشته‌اند و آن وجود مقدس بقیة الله علیہ السلام می‌باشد.

* قُلْ عَلَىٰ عَلِيٰ

(انتَظِرُوا الْفَرَجَ وَ لَا تَيَأسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ فَإِنَّ أَحَبَّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ انتِظارُ الْفَرَجِ.)^۱

«در انتظار فرج و گشایش باشید و از رحمت خدا نومید مشوید، زیرا محبوبترین کارها نزد خداوند عزوجل انتظار فرج است.»

حضرت آیت الله جوادی در توضیح معنای بقیة الله می‌فرمایند:

«در فرهنگ قرآن کریم، هر موجود منفعت بخش که از جانب رب العالمین و برای بشر خیر آفرین، سعادت ساز و دارای آثار و برکات ماندنی باشد، بقیة الله است؛ زیرا با داشتن چنین اوصافی مظہر «هوالباقي» خواهد شد؛ چنان که در کلام حضرت شعیب علیہ السلام به سود و رنجی که از راه حلال به دست آید «بقیة الله» اطلاق شده است (بَقِيَّةُ اللَّهِ خَيْرٌ لِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ).^۲ سرشناس است که سود حلال، روزی نازل شده از جانب خداوند متعال است و با توجه به انتسابش به ماوراء طبیعت و بجهه‌ای که از «وجه الله» دارد، می‌تواند مظہر «هوالباقي» بوده، منشأ خیرات و برکات برای انسان و وسیله‌ای برای تأمین سعادت وی باشد بنابراین، هر چیز که «وجه الله» باشد، مظہر اسم مبارک «الباقي» بوده و بقیة الله خواهد بود.

امام صادق علیہ السلام در معرفی اهل بیت علیہ السلام فرمود: «نَحْنُ

وجهُ الله» و در وصف حضرت امام عصر علیه السلام گفته می‌شود: «أَيْنَ وَجْهُ اللَّهِ الَّذِي يَتَوَجَّهُ إِلَيْهِ الْأُولَىٰءِ» بدین ترتیب ائمه علیهم السلام مظہر تام اسم مبارک «الباقي» و مصدق کامل بقیة الله هستند؛ هر چند که دیگران نیز از این فیض بزرگ بهره‌ای دارند.^۱

۹. امنیت از عذاب

وجود امام آرامش‌بخش هستی و دافع و رافع عذاب الهی بر بشریت است. وجود امام غائب، معنی بخش هستی و موجب جلب نظر رحیمانه و رحمانیه مبدأ فیض، بر عالم تکوین و تشریع خواهد بود.

قرآن کریم در منافع وجودی پیامبر اکرم علیه السلام می‌فرمایند:

(وَ مَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَ أَنْتَ فِيهِمْ.)^۲

[آتا تو «ای پیامبر» در میان آنها هستی، خداوند آنها را مجازات نخواهد کرد.]

* امام محمد باقر علیه السلام دو این باره می‌فرمایند: (إِنَّ اللَّهَ لَيَدْفَعُ بِالْمُؤْمِنِ الْوَاحِدِ عَنِ الْقَرِيرَةِ الْفَنَاءِ).^۳

«خداوند به واسطه یک مؤمن فنا و نابودی را از شهر دفع می‌کند.»

بر این اساس وجود امام غائب همچون توبه و استغفار، رحمت خدا بر انسانها را جاری می‌سازد و دافع عذاب الهی از مردم است. در سخنان اهل بیت علیهم السلام به این مسئله اشارات فراوانی شده است.

۱. ادب فتای مقربان، ج ۳، ص ۶۲

۲. انفال / ۳۳

۳. محجة البيضاء، ج ۴، ص ۳۶۸

از امام باقر علیه السلام سؤال شد «أَبِالنَّاسِ حاجَةٌ إِلَى الْإِمَامِ؟» (آیا مردم به امام نیازی دارند؟) حضرت در پاسخ فرمودند: «أَجَلَ لِيُرَفَعَ الْعَذَابُ عَنِ الْأَرْضِ...» (بله، تا اینکه عذاب را از اهل زمین رفع کند) سپس به آیه (و ما كَانَ اللَّهُ لِيُغَدِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ) استشهاد نمودند که پیامبر اسلام ﷺ را مخاطب قرار داده و حضرت را عامل رفع عذاب از امت معرفی می کند.

﴿إِنَّمَا أَمَامُ بَاقِرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ﴾ در حدیث دیگری می فرمایند:

(لَنْ يَزَالُوا فِي أَمَانٍ مِّنْ أَنْ تَسْيَغَ لِهِمُ الْأَرْضُ مَا دُمْنَا بَيْنَ أَظْهَرِهِمْ.)^۱

«مادامی که ما در بین آنهاشیم، از اینکه زمین آنها را فرو ببرد در آمانند.»

۱۰. مهدی صاحب لیله القدر

یکی از فضائل اهلیت علیه السلام اختصاص شب قدر، با تمامی عظمت و وسعتش به آنان و اختصاص سوره قدر به عنوان معرفی نامه و شناسنامه آنان است.

شب قدر، شب تقدیر هستی و امضای مقدرات انسانها و تحویل برنامه یک ساله نظام تکوین و تشریع به پیشگاه مبارک امام عصر علیه السلام است.

در سوره قدر سخن از فرود فوج فرشتگان به عالم مُلک با «كُلُّ امْرٍ» و تماس با صاحب الامر می باشد و نزول و فرود فرشتگان بر قلب و روح مبارک حضرتش مقدور است.

حضرت آیت الله جوادی آملی پیرامون این مطلب

می فرمایند:

[فرشتگان هنگام نزول برای این مأموریت‌ها در صحراء

فروود نمی‌آیند چنان‌که بر دریا نمی‌نشینند، بلکه قلب مبارک انسان کامل هر عصری، محل نزول آنهاست یا اینکه خود انسان کامل، فرشته را از باطن جهان طبیعت، ظاهر و نازل می‌کند.

بنابراین، همهٔ فرشتگان برای نازل کردن هر امری یا بالا بردن هر عمل، اعتقاد یا اخلاق در هر زمان، از درِ ولایت امام معصوم همان زمان وارد و خارج می‌شوند و بین عالم غیب و شهود رابطهٔ برقرار می‌کنند:

(ما من مَلِكٌ يُهِبِّطُهُ اللَّهُ فِي أَمْرٍ مَا يُهِبِّطُهُ إِلَّا بِدِأْ
الامام فعرض ذلک علیه و إِنَّ مُخْتَلَفَ الْمَلَائِكَةَ
مِنْ عِنْدِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى إِلَى صَاحِبِ هَذَا
الْأَمْرِ)^۱

(هیچ فرشته‌ای را خدا برای کاری نازل نمی‌کند جز آنکه ابتدا بر امام وارد می‌شود و مأموریت خویش را بر او عرضه می‌دارد. به یقین «محل آمدوشد فرشتگان»، بین خدای تبارک و تعالی و بین صاحب این امر است).

از این رو ائمه، دروازهٔ فیض الهی هستند: «أَيْنَ بَابُ اللَّهِ
الَّذِي مَنْهُ يُؤْتَى» و در زیارت آل یاسین خطاب به امام عصر علیهم السلام چنین آمده است: «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللَّهِ» افزون بر این، فرشتگان تحت فرمان انسان کامل هستند و برای گرفتن دستور و شرح وظایف خود بر او نازل می‌شوند.

بدین ترتیب روشن می‌شود که فرشتگان دائمًا در حال رفت و آمد به حضور انسان کامل هستند و او «مختلف الملائكة» است. همچنین دروازهٔ فیض الهی است که همیشه پر تردد است.

نکته؛ از مشخصات بارز شب قدر همانا نزول فرشتگان در آن شب است (تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ * سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ) با توجه به آنچه که گذشت نزول فرشته، اختصاص به شب قدر ندارد، بلکه آنان جهت انجام مأموریت‌های محوله مدام در حال رفت و آمد به زمین هستند. آنچه که شب قدر را از این جهت ممتاز می‌کند، نزول استثنایی و ویژه فرشتگان در آن شب است؛ زیرا ظاهر قرآن این است که تمام فرشتگان مربوط به کارهای زمین و اهل زمین، در آن شب نازل می‌شوند. روح که همان جبرئیل یا فرشته‌ای بزرگتر از اوست نیز در آن شب نازل می‌شود. مأموریت همه این فرشتگان آن است که تمام امور مربوط به یک سال را در آن شب بر انسان کامل که امام معصوم عصر است عرضه کنند.^۱

۱۱. ارتباط قلمی با امام عصر علیل^۲

یکی از راههای تجربه شده و مؤثر ارتباطی و انتفاع از محضر امام غائب، نوشن عریضه و نامه به محضر حضرت می‌باشد.

«عریضه» یعنی عرض حال و درخواست مكتوب و «عرض» یعنی بیان مطلبی از طرف فرد کوچکتر به بزرگتر.^۲ در کتاب بحار الانوار و سائر کتب مربوط به زندگی امام عصر علیل سفارش شده که برای عرض حاجت و ارتباط با امام زمان علیل و یا درد و دل و گفتگو با حضرت از شیوه عریضه‌نویسی استفاده شود.

۱. جوادی آملی، ادب فنای مقربان، ج ۱، ص ۱۲۸

۲. فرهنگ معین، ج ۱، ص ۲۲۸۸

در کتاب «احقاق الحق و ازهاق الباطل» آمده است:

(اما عقيدة الغيبة فهى انَّ الله حجبه عن عيون الناس و انه حتى باذن الله وقد رأه منهم البعض بين وقت و آخر، ويكتتب غيرهم و يتصرف بأمر شيعته و تجد خير مثال في الطريقة التي يشجع بها الناس في الاستعانة بالامام الغائب بكتابه الرقاع له...)^۱

«اما اعتقاد به غيبيت امام زمان علیه السلام آن است که خداوند متعال امام دوازدهم را از چشم مردمان غایب نمود لکن او زنده است در حالی که بعضی از شیعیان ایشان را می‌بینند و با بعضی مکاتبه نموده است، همچنان ایشان در امور شیعیان تصرف می‌نمایند که از نمونه‌های بارز آن در یاری خواهی شیعیان (و انتفاع)، نوشتن عریضه به محضر مبارک حضرت است.»

در کتاب «میرمهر» دو خاطره در این خصوص آورده شده است که خلاصه آنرا خدمتان تقديم می‌داریم.^۲

✓ آیت الله قزوینی می‌فرمودند: در سال ۱۳۹۲ که توفیق مجاورت حائر حسینی را داشتم از طرف یکی از مراجع معظم، امر رسیدگی به امور شهریه طلاب به عهده من گذارده شد.

در یکی از ماهها که شب اولش مصادف با شب جمعه بود، متوجه شدم برای پرداخت شهریه طلاب پولی وجود ندارد، به فکر افتادم که این پول را از کجا تهیه کنم؟ هر چه بررسی کردم، دیدم به هیچ وجه امکان تهیه آن مقدار پول در

۱. احقاق الحق و ازهاق الباطل، ج ۲۹، ص ۶۴۴

۲. میرمهر، ص ۱۳۰_۱۳۴

آن شرایط میسر نیست. بعد از مدت‌ها فکر کردن به یاد امام زمان علیه السلام افتادم، عریضه‌ای به محضر مبارک حضرت ولی عصر علیه السلام به این مضمون نوشتم:

«اگر داستان آیت الله العظمی مرحوم سید مهدی بحرالعلوم در مکه معظمه صحت دارد عنایتی بفرمایید، این پول را حواله کنید تا بتوانیم مشکل طلب را برطرف نماییم.» سپس در همان شب، عریضه را در ضریح مقدس ابا عبدالله الحسین علیه السلام انداختم. صبح زود، بین الطلوعین شخصی از تجارت معروف بغداد به خانه‌ام آمد و هنگام خداحافظی وقتی می‌خواستم او را بدרכه نمایم، پولی را از جیب خود درآورده و به من داد و گفت این پول را هر کجا که لازم می‌دانید صرف کنید.

با دیدن این امر حالت بسیار عجیبی به من دست داد و بعد از رفتن او بی اختیار در حالی که اشک مجالم نمی‌داد خطاب به امید عالمیان عرض کردم:

«آقا جان! آن قدر بزرگواری فرمودید که نگذاشتید حتی آفتاب طلوع کند!»

✓ همچنین آیت الله قزوینی در جای دیگر می‌فرمایند: یک وقتی در استرالیا بودیم و یکی از دوستان ما هم به نام آقای «سید قاسم جمعه» به جهت معالجه فرزندش به آنجا آمده بود، یک روز سراسیمه و بسیار مضطرب پیش ما آمد، وقتی سبب ناراحتی اش را پرسیدم گفت: دکتر معالج فرزندم، وضع او را وخیم توصیف می‌کند، حالا نمی‌دانم چکار کنم، آیا او را به بیمارستان دیگری منتقل کنم یا...! به او گفتم هیچ یک از این کارها را لازم نیست انجام دهی، فقط کاری را که می‌گوییم سعی کن با اخلاص کامل و حضور قلب انجام دهی.

او گفت: شما بفرمایید چه باید بکنم! قول می‌دهم
کوچکترین تخطی از گفته‌های شما نداشته باشم.

گفتم: برای حضرت صاحب الزمان علیه السلام عریضه‌ای بنویس
و بهبودی فرزندت را از آن حضرت درخواست کن.

گفت: چطور باید عریضه بنویسم؟!

گفتم: فرض کن همین حالا به تو اجازه داده شده است
که خدمت آن حضرت بررسی و درخواست شفای فرزندت را از
آن حضرت بنمایی، به هر صورت که خودت دوست داری این
کار را انجام بد.

بعد از ساعتی عریضه را نوشت و به من داد و گفت:
ببینید این گونه نوشتن مناسب است؟ وقتی مطالب عریضه را
خواندم، در دلم خطاب به امام زمان علیه السلام عرض کردم: آقاجان
از در خانه شما هیچ کس دست خالی برنگشته و برنمی‌گردد،
این مؤمن را هم که امیدش از همه‌جا قطع است و این گونه
به عنایت شما امیدوار شده است نامید نفرمایید.

یادم هست که فردای همان روز حدود ساعت هشت و
نیم صبح از بیمارستان به ایشان زنگ زده بودند که آزمایشات
از رفع خطر و بهتر شدن حال مریض حکایت دارد. بعد از
اینکه از سلامتی کامل او مطمئن شدند او را از بیمارستان
مرخص کردند.

۱۲. نقطه هراس دشمنان و ستمگران

یکی از فواید وجود امام غائب ایجاد نقطه هراس و کانون
وحشت و خوف برای ستمگران و صاحبان جعلی
حکومتهاست، همچنان که حضرت موسی قبل از تولدش
بزرگترین عامل هراس فرعون بود و پایه‌های تخت او را
لرزاند و ندای «انا ربکم الأعلى» فرعون را خاموش ساخت.
وجود امام غایب ما نیز از قبل از تولد تاکنون قوی‌ترین عامل

هراسناکی مستبدین و طواغیت در گذشته و مدعیان نظم نوین و حاکمان مطلق بر زمین در امروز است. نشانه‌های فراوانی وجود دارد که اندیشه مهدویت و وجود حضرتش بزرگترین مانع برای پیش روی افسار گسیخته صاحبان قدرت و حاکمان بر انسانهای مظلوم و تحت ستم است، به شکلی که وجود امام غائب همه برنامه‌ها طرحها و استراتژی‌های آنان را موقتی و همراه با تاریخ انقضاء نموده و قوانین آنان را تبدیل

به طور مثال در عرصه هنر و فیلم‌سازی قوی‌ترین و طولانی‌ترین فیلم‌ها بر ضد اندیشه مهدویت ساخته می‌شود و این نیست مگر به خاطر وحشتی که آنان از ظهور منجی دارند. همچنین یکی از انگیزه‌های تحرکات نظامی گسترده دشمنان اسلام در خاورمیانه، کنترل و مبارزه با اندیشه مهدویت است. مسئله هراس دشمن چه در ایام غیبت و چه در ایام ظهور، از امدادهای غیبی خداوندی بر حضرت می‌باشد.

* قرآن کریم می‌فرماید:

(إِنَّمَا يُنْقَى فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعبُ بِمَا

أَشْرَكُوا بِاللَّهِ).^۱

«به زودی در دلهای کافران، به خاطر شرکی که

به خدا ورزیدند رعب و ترس می‌افکنیم.»

امام باقر علیه السلام در توصیف شباهت‌های حضرت مهدی علیه السلام

به انبیاء از جمله به پیامبر اکرم علیه السلام می‌فرمایند:

(وَ امَّا شَبَهُهُ مِنْ جَذَّةِ الْمَحِيطِ فَخُرُوجُهُ

بِالْسَّيفِ وَ قَتْلُهُ أَعْدَاءُ اللَّهِ وَ أَعْدَاءُ رَسُولِهِ وَ

الْجَبَارِينَ وَ الطَّوَاغِيْتَ وَ أَنَّهُ يُنْصَرُ بِالْسَّيفِ وَ

الرُّعِبِ...)^۱

«اما شباہتی که به جدش محمد مصطفیٰ علیہ السلام
دارد، قیام به شمشیر و کشتن دشمنان خدا و
رسول او و جباران و گردنشان و پیروزی وی به
وسیله شمشیر و رعی است که در دلها پدید
می‌آورد.»

۱۳. تنظیم امور فرشتگان ارضی (زمینی)

یکی از فوائد امام غایب علیہ السلام، تنظیم امور فرشتگان زمینی
برای انجام مأموریتها و فرامین الهی است.

آیت الله جوادی در کتاب «ادب فنای مقربان» در تفسیر
(و مختلف الملائکه «اهل بیت محل رفت و آمد
فرشتگان هستند») می‌فرمایند:

«ملائکه ارضی برای انجام تمام مأموریت‌هایی که به
آنها محول می‌شود، ابتدا خدمت امام معصوم علیہ السلام هر عصر
می‌رond و مأموریت خود را بر او عرضه می‌کنند:

(ما من مَلَكٌ يُهْبِطُهُ اللَّهُ فِي أَمْرٍ يُهْبِطُهُ إِلَّا بِأَ
بِالإِيمَامِ فَعَرَضَ ذَلِكَ عَلَيْهِ وَإِنَّ مُخْتَلِفَ
الملائکه من عند الله تبارك و تعالى إلى صاحب
هذا الامر.)^۲

[هیچ فرشته‌ای را خدا برای کاری نازل نمی‌کند،
جز آن که ابتدا بر امام وارد می‌شود و مأموریت
خویش را بر او عرضه می‌دارد. به یقین «محل آمد
و شد فرشتگان»، بین خدای تبارک و تعالی و بین
صاحب این امر است.]

۱. بحار الانوار، ج ۱۷ ص ۲۱۷

۲. اصول کافی، ج ۱، ص ۳۹۴

تذکر: با توجه به آنچه گذشت، قلب مطهر امام زمان هر عصری – که انسان کامل و کامل‌ترین انسان عصر خویش است – محل نزول و فرود فرشتگان الهی است و او میزبان تمام آنهاست.

بنابراین، در این عصر که ما در آن زندگی می‌کنیم سکان هدایت کشتی انسانها و اداره نظام آفرینش به دست

حضرت بقیة الله، صاحب العصر و الزمان سپرده شده، میزبانی ملائکه نیز به عهده ایشان است.»

۱۴. ادعیه امام غائب در حق مؤمنین و استجابت

دعاهای

یکی از فواید وجودی امام غائب، پشتیبانی نمودن از مؤمنین از طریق دعا و ارتباط با خداست.

* قرآن کریم می‌فرماید:

(قُلْ مَا يَعْبُدُوا إِلَّا كُمْ رَبُّنِي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ...).^۱

«بگو: پروردگارم برای شما ارجی قائل نیست اگر دعای شما نباشد...»

بر اساس این آیه، افاضه فیض خدا بر انسان از طریق دعا، درخواست فیض خواهی، نیایش و خواستن می‌باشد. حال

اگر دعا کننده در حق ما، امام زمان باشد، عنایتهای الهی صد چندان خواهد شد. لذا در دعای ندبه و سائر دعاهای یکی از درخواستهای ما از خدا، درخواست رافت و خیر و دعای امام

زمان علیل^۲ در حق ما می‌باشد:

(وَهَبْ لَنَا رَأْفَةَهُ وَرَحْمَتَهُ وَدُعَائَهُ وَخَيْرَهُ مَا

تَنَالُ بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ...)

«و ببخش بر ما رافت و مهربانی و دعا و خیر آن

حضرت را بدان حد که برسیم بدان وسیله به
رحمت وسیع تو...»

از سوی دیگر اساساً به واسطه فیض وجود امام زمان علیه السلام
است که دعای مؤمنین به درجه استجابت خواهد رسید، لذا
در دعای ندبه می‌خوانیم: «...وَ دُعَايْنَا بِهِ مُسْتَجَابًا...» و
دعاهایمان را به وسیله او مستجاب شده قرار ده.

در کتاب احتجاج طبرسی و در روایات اهلیت علیهم السلام در
خصوص دعاهای ائمه طاهرين علیهم السلام و تأثیرات آن در حق
شیعیان چنین آمده است:

(لَأَنَّا مِنْ قَرَاءِ حِفْظِهِمْ بِالدُّعَاءِ الَّذِي لَا يُحَجَّبُ
عَنْ مَلِكِ الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ فَلَتَطْمَئِنَّ بِذَلِكَ مِنْ
أُولَيَائِنَا الْقُلُوبُ وَلَيَسْتَقْوِي بالْكَفَايَةِ مِنْهُ وَ إِنْ
رَاعَتْهُمْ بِهِمُ الْخُطُوبُ.)^۱

«چرا که ما، مؤمنان شایسته کردار را، با نیایش و
دعایی که از فرمانروای آسمان‌ها و زمین پوشیده
نمی‌ماند، حفاظت و نگهداری می‌کنیم. و به
همین خاطر، دلهای دوستان ما به دعای ما
آرامش و اطمینان می‌یابد و به کفايت آن آسوده
خاطرند گرچه درگیری‌های هراس‌انگیز، آنان را به
دلهره افکند.»

* الامام الصادق علیه السلام :

(كَانَتْ فَاطِمَةُ إِذَا دَعَتْ تَدْعُو إِلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ وَ
الْمُؤْمَنَاتِ وَ لَا تَدْعُو لِنَفْسِهَا، فَقَيلَ لَهَا، فَقَالَتْ:
الْجَارُ ثُمَّ الدَّارُ.)^۲

«فاطمه علیه السلام هرگاه دعا می‌کرد برای مردان و زنان

۱. احتجاج طبرسی، ج ۲، ص ۴۹۹

۲. ميزان الحكمه، ح ۵۷۳۴

مؤمن دعا می کرد و برای خودش دعا نمی کرد در این باره از آن حضرت سؤال شد، فرمود: اول همسایه بعد خانه.»

* الامام الصادق عَلَيْهِ السَّلَامُ :

(دعا المؤمن للمؤمن يدفع عنه البلاء و يُدرِّج عليه الرزق).^۱

«دعای مؤمن در حق مؤمن، بلا را از او دور می کند و روزیش را زیاد می گرداند.»

سید بن طاووس (ره) می فرماید:

سحرگاهی در سردارب مقدس بودم، ناگاه صدای مولاهم را شنیدم که برای شیعیان خود چنین دعا می کردند:

(اللَّهُمَّ إِنَّ شَيْعَتْنَا بُلْعَاتٍ مِّنْ شَعَاعِ أَنْوَارِنَا وَ بَقِيَّةَ طَيْنَتْنَا وَ قَدْ فَعَلُوا ذُنُوبَهُمْ بَيْنَكَ وَ بَيْنَهُمْ فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ فَقَدْ رَضِيَّنَا وَ مَا كَانَ مِنْهَا فِيمَا بَيْنَهُمْ فَأَصْلِحْ بَيْنَهُمْ وَ قَاصِّ بِهَا عَنْ حُمُسَنَا وَ ادْخِلْهُمُ الْجَنَّةَ وَ زَرْجُزْهُمْ عَنِ النَّارِ وَ لَا تَجْمَعْ بَيْنَهُمْ وَ بَيْنَ أَعْدَائِنَا فِي سَخَطِكَ).^۲

«خدایا شیعیان ما را از شعاع نور ما و بقیه طینت ما خلق شده‌اند؛ آنها گناهان زیادی با اتکا بر محبت به ما و ولایت ما انجام داده‌اند، اگر گناهان آنها گناهی است که در ارتباط با توست، از آنها بگذر که ما راضی هستیم و آنچه از گناهان آنها را در ارتباط خودشان هست، خودت بین آنها را اصلاح کن و از خمسی که حق ماست به آنها بده

تا راضی شوند و آنها را از آتش جهنم نجات بده و آنها را با دشمنان ما در سخط خود جمع مفرما.» همچنین سید بن طاووس(ره) در کتاب مهج الدعوات نیز چنین آورده است:

در شب چهارشنبه ۲۳ ذیقده الحرام سال ۶۳۸ قمری در «سُرَّ مَنْ رَأَى» بودم سحرگاهان در سردارب مطهر می‌شنیدم که آن حضرت در حق شیعیان خود به این عبارت دعا می‌فرمود:

(إِلَهِي بِحَقِّ مَنْ ناجَاكَ وَ بِحَقِّ مَنْ دَعَاكَ فِي
البَرِّ وَ الْبَحْرِ تَفْضُّلْ عَلَى فَقَرَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَ
الْمُؤْمَنَاتِ بِالْغِنَاءِ وَ التِّرْوَةِ وَ عَلَى مَرْضَى
الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمَنَاتِ بِالشَّفَاءِ وَ الْحَيَّةِ وَ
عَلَى أَحْيَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمَنَاتِ بِاللَّطْفِ وَ
الْكَرَامَةِ وَ عَلَى أَمْوَاتِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمَنَاتِ
بِالْمَغْفِرَةِ وَ الرَّحْمَةِ وَ عَلَى غُرَبَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَ
الْمُؤْمَنَاتِ بِالرَّدِّ إِلَى أَوْطَانِهِمْ سَالِمِينَ...)

«خدایا؛ به حق آنکه با تو مناجات کرد و به حق آنکه در خشکی و دریا تو را خواند، بر فقای مؤمنین به غنا و ثروت و بر بیمارانشان شفا و سلامتی و بر زندگانشان به لطف و کرم و بر امواتشان به مغفرت و رحمت و بر مسافران و غریبانشان بازگشت به وطن‌هایشان تفضل فرما...»

فواید غیبت

در نگاه اول غیبت امام عصر^{علیهم السلام} موجب خسارتهای گوناگون معنوی و اخلاقی برای همه بشریت، بخصوص مسلمین و شیعیان حضرت می‌باشد، اما از آنجا که غیبت امری حکیمانه از طرف خدای متعال است و برای مؤمن هر شرائطی و هر تهدیدی می‌تواند تبدیل به فرصت شود، همچنین غیبت امام عصر^{علیهم السلام} برای مؤمنین ثمراتی تربیتی و آخرتی خواهد داشت که به تعدادی از آن اشاره می‌نماییم.

۱. پرورش نیرو

یکی از فوائد غیبت، تربیت نیرو و آماده شدن نیرو و کادر مقتدر و صالح برای یاری رساندن به امام زمان^{علیهم السلام} است.

* قرآن کریم می‌فرماید:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنِ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُجْبِهُمْ وَيُجْبِئُهُمْ أَذْلَلَةً عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعْزَّهُمْ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَا يَئِمُ ذِلِكَ فَضْلٌ إِنَّ اللَّهَ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلَيْهِمْ) ^۱

«ای کسانی که ایمان آورده‌اید اهر کس از شما، از

آیین خود باز گردد، (به خدا زیانی نمی‌رساند) خداوند جمعیتی را می‌آورد که آنها را دوست دارد و آنان (نیز) او را دوست دارند، در برابر مؤمنان متواضع و در برابر کافران سرسخت و نیرومندند، آنها در راه خدا جهاد می‌کنند و از سرزنش هیچ ملامتگری هراس ندارند، این فضل خدادست که به هر کس بخواهد (و شایسته ببیند) می‌دهد و فضل خدا وسیع و خداوند داناست.»

از این آیه معلوم می‌گردد دوره غیبت، دوره فراهم آمدن شرایط برای پرورش نیروهای با وفا و متعهد به امر ولایت برای یاری رساندن به دین می‌باشد.

﴿امام صادق علیه السلام می‌فرمایند:

القائم علیه السلام لَن يَظْهَر أَبْدًا حَتَّى تَخْرُج وَدَائِعُ اللَّهِ عَزَّوجَلَّ (يعنى المؤمنین مِن أَصْلَابِ الْكَافِرِينَ) فَإِذَا خَرَجَتْ ظَهَرَ عَلَى مَن ظَهَرَ مِنْ أَعْدَاءِ اللَّهِ عَزَّوجَلَّ فَقَتَلَهُمْ. ^۱

«قائم علیه السلام هرگز ظهور نکند تا آنگاه که امانتهای خدای تعالیٰ بیرون آیند (يعنى مؤمنان از صلب کافران) پس، هر گاه آنان بیرون آمدند قائم بر دشمنان خدا چیره می‌شود و آنها را می‌کشد.»

۲. رشد عقلانی شیعه و اجتہاد دینی

یکی از دوره‌های سخت ایمانی و دینی در تمدن اسلامی شیعی، دوران غیبت امام عصو علیه السلام است. این دوره که شرایط خاص، رویدادها و ناهنجارهای فراوان اخلاقی و دینی دارد، صحنه آزمایش سختی برای اهل ولایت و پیروان اهل بیت علیه السلام است، لکن در ازای سختی و تحمل بحران‌ها و

۱. کمال الدین و تمام النعمت، ج ۲، ص ۶۴۱

ناهنجاری‌های گوناگون، شیعه خالص به رشد عقلانی و ارتقاء فهم و ایمان مستحکم دست خواهد یافت. شیعیان دوران غیبت از جهت عقل و فهم مورد ستایش اهلیت علیهم السلام قرار گرفته‌اند، چرا که دوره پویایی علمی و اجتهاد و فقاهت و تلاش چند برابر آنان، در دفاع علمی و عملی از آرمانها و ایده‌ها و مکتب اهلیت علیهم السلام می‌باشد.

* قال الصادق علیه السلام :

(رأيُ الْمُؤْمِنِ وَ رُؤْيَاهُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ عَلَى سَبْعِينَ جُزْءاً مِنْ أَجْزَاءِ النُّبُوَّةِ.)^۱

«رأی مؤمن و خواب دیدنش در آخرالزمان جزئی

از هفتاد جزء پیغمبر است.»

علامه مجلسی(ره) در بیان این روایت می‌فرمایند:

(لَمَّا غَيَّبَ اللَّهُ تَعَالَى فِي آخِرِ الزَّمَانِ عَنِ النَّاسِ حُجَّتَهُمْ تَفْضُلُ عَلَيْهِمْ وَ اعْطَاهُمْ رأيًا فِي اسْتِنباطِ الْاْحْكَامِ الشَّرِعِيَّةِ مَا وَصَلَ إِلَيْهِمْ مِنْ أَئْمَّتِهِمْ وَ لِمَا حَجَبَ عَنْهُمُ الْوَحْيُ وَ حُرْزَانَهُ اعْطَاهُمُ الرُّؤْيَا الصَّادِقَةُ أَزِيدَ مِمَّا كَانَ لِغَيْرِهِمْ لِيُظْهِرَ عَلَيْهِمْ بَعْضَ الْحَوَادِثِ قَبْلَ حَدُوثِهَا.)^۲

«چون خداوند تعالی در آخرالزمان حجت خود را

از مردم نهان کرده، بدانها رأی و نظر در استنباط

احکام از آنچه از ائمه‌شان علیهم السلام رسیده را تفضل

کرده و چون وحی و گنجدارانش را از آنها باز

گرفت، بدانها پیش از دیگران خوابهای صادقه داد

تا برخی رویدادها را پیش از پدید آمدن به آنها

بنمایاند.»

۱. بحار الانوار، ج ۱۵ ص ۱۷۷

۲. همان

همچنین امام سجاد علیه السلام می فرماینند:

(یا ابا خالد إنَّ اهْل زَمَانٍ غَيْبِتُهُ وَ الْقَائِلِينَ
بِإِمَامَتِهِ وَ الْمُنْتَظَرِينَ لِظُهُورِهِ أَفْضَلُ مِنْ اهْلِ
كُلِّ زَمَانٍ لِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى ذَكْرُهُ أَعْطَاهُمْ مِنْ
الْعُقُولِ وَ الْأَفْهَامِ وَ الْمُعْرِفَةِ مَا صَارَتْ بِهِ
الْغَيْبَةِ عَنْهُمْ بِمِنْزَلَةِ الْمُشَاهَدَةِ وَ جَعَلَهُمْ فِي
ذَلِكَ الزَّمَانَ بِمِنْزَلَةِ الْمُجَاهِدِينَ بَيْنَ يَدِيِّ
رَسُولِ اللَّهِ بِالسِّيفِ أَوْلَئِكَ الْمُخْلَصُونَ حَقًا وَ
شَيَعْتَنَا صَدَقًا وَ الدُّعَاءُ إِلَى دِينِ اللَّهِ سِرًا وَ
جَهْرًا.)^۱

«ای ابو خالد ا مردمان زمان غیبت که به امامت او
معتقد گردند و منتظر ظهور او باشند بهترین
مردمان خواهند بود، زیرا خداوند به اندازه‌ای به
آنان فهم و عقل مرحمت کرده که غیبت در نظر
آنان به منزله مشاهده است، و مردم آن زمان
مانند کسانی که در کنار رسول خدا علیه السلام به جهاد
پرداخته باشند، محسوب خواهند شد، آنها حقاً
بندگان خالص و شیعیان راستگو هستند و همین
افراد هستند که مردم را به طرف دین خداوند
آشکارا دعوت می کنند.»

۳. ثواب و افزایش ضریب پاداشهای مؤمنین

یکی از ثمرات غیبت امام عصر علیه السلام افزایش پاداش
معنوی و ضریب پیدا نمودن اثرات وجودی و ثواب اعمال
مؤمنین دوران غیبت امام عصر علیه السلام است، زیرا همچنان که
شرط غیبت شرائطی سخت برای حفظ دین و معنویت است

و محرومیت از حضور امام زمان علیه السلام یک محرومیت بزرگ معنوی است، در مقابل، مراقبت از ایمان و حفظ ثبات قدم و صبر بر این محرومیت، پاداش مؤمنین را دهها برابر افزایش خواهد داد که فرموده‌اند: (**أَفْخَلُ الْأَعْمَالِ أَحْمَرُهَا**)^۱ «برترین اعمال سخت‌ترین آنهاست.»

در روایات و سخنان اهل بیت علیهم السلام برای مؤمنین دوران غیبت، پاداش مجاهدین در رکاب رسول الله علیه السلام پاداش هزار شهید از شهدائی بدر و احمد و فضیلت پنجاه برابر بیشتر از مجاهدین حاضر در این جنگها (بدر و احمد) قائل شده‌اند.

* الامام الصادق علیه السلام :

(المُنتَظَرُ لِلثَّانِي عَشْرَ كَالشَّاهِرِ سَيِّفَةُ بَيْنَ يَدَيِ رَسُولِ الله علیه السلام يَذْبَثُ عَنْهُ).^۲

«کسی که منتظر و چشم به راه دوازدهمین (امام) باشد مانند کسی است که با شمشیر کشیده، از پیامبر خدا علیه السلام دفاع می‌کند.»

* الامام زین العابدین علیه السلام :

(مَنْ ثَبَّتَ عَلَىٰ وَلَيْتَنَا فِي غَيْبَةٍ قَائِمًا أَعْطَاهُ اللَّهُ أَجْرَ أَلْفٍ شَهِيدٍ مِثْلٍ شَهِداءِ بَدْرٍ وَاحْمَدٍ).^۳

«هر که در روزگار غیبت قائم ماء، بر ولایت ما استوار بماند خداوند پاداش هزار شهید به مانند شهیدان بدر و احمد را به وی عطا فرماید.»

* رسول اکرم علیه السلام :

(سِيَّاتِي قَوْمٌ مِنْ بَعْدِكُمْ، الرَّجُلُ الْوَاحِدُ مِنْهُمْ لَهُ أَجْرٌ خَمْسِينَ مِنْكُمْ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ! نَحْنُ

۱. بحار، ج ۶۷، ص ۱۹۱

۲. میزان الحکمة، ح ۱۲۰۴

۳. میزان الحکمة، ح ۱۱۸۴

كَنَّا مَعَكُ بِبَدْرٍ وَ أَحَدٍ وَ حُنَيْنٍ وَ نَزَلَ فِينَا
الْقُرْآنُ! فَقَالَ: إِنَّكُمْ لَوْ تَحْمَلُوا [تُحَمِّلُونَ]
لِمَا حَمَلْلُوا لَمْ تَصِرُّوا حَسِيرَهُمْ).^۱

«پس از شما مردمی خواهند آمد که یکی از آنان اجر و پاداش پنجاه نفر از شما را دارد. عرض کردند: ای پیامبر خدا! ما در بدر و أحد و حنین با شما بودیم و قرآن در میان ما نازل شد؟ فرمود: اگر آنچه بر سر ایشان می‌آید بر سر شما بیاید مانند آنان صبر و شکیباتی نمی‌کنید.»

۴. شکست سیاستهای ناپاک و مطالبه سیاست پاک

یکی از فوائد غیبت امام عصر علیله بالا رفتن رشد سیاسی اجتماعی بشر، پس از خستگی و واماندگی جهانیان از سیاستها و نظامهای سیاسی، مصنوعی و خود ساخته و مطالبه سیاست پاک و سیاستمدار الهی و آسمانی است.

گذشته بشر نشان می‌دهد که عدم رشد و بلوغ سیاسی او، امکان حکومت به بدترین جائز و مستبدان و حاکمان را داده است. وجود این انسانهای مظلوم و ظلم‌پذیر و عدم حمایت آنان از سیاستمداران الهی بوده که صحنه را برای نمایش اقتدار قدرتمندان زورمدار و جائز فراهم آورده است. یکی از فوائد غیبت، ایجاد تحول و تکامل و بلوغ سیاسی و درخواست سیاست پاک و سیاستمداران پاک و الهی می‌باشد.

* امام محمد باقر علیله فرمودند:

[ذَوَلَتْنَا آخِرُ الدُّوَلِ وَ لَنْ يَبْقَى اهْلُ بَيْتٍ لَهُمْ
دُولَةُ الْأَمَلُكُوْا قَبْلَنَا لَئِلَّا يَقُولُوا إِذَا رَأُوا سِيرَتَنَا
إِذَا مَلَكْنَا سِرَنَا مِثْلَ سِيرَةِ هُؤُلَاءِ وَ هُوَ قَوْلُ اللَّهِ]

عَزُّوجَلٌ «وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ»^۱

[دولت ما آخرین دولتهاست، هر گروه و خاندانی که بتوانند سلطنت کنند پیش از ما به سلطنت می‌رسند تا هنگامی که ما بر سر کار آمدیم و روش دولت ما را دیدند، نگویند اگر ما به سلطنت می‌رسیدیم مانند اینان (آل محمد) عمل می‌کردیم و این است معنای آیه شریفه (والعاقبة

فهرست منابع:

- تحف العقول – ابن شعبه صرافي
 اصول کافی – ثقة الاسلام کلینی (ره)
 بحار الانوار – علامه مجلسی (ره)
 تفسیر نمونه – آیة الله مکارم شیرازی
 کمال الدین و تمام النعمه – شیخ صدوق (ره)
 تفسیر المیزان – علامه طباطبائی (ره)
 ادب فنای مقربان – آیة الله جوادی آملی
 ینایبع المودّة
 نهج البلاغه – سید رضی (ره)
 صحیفه سجادیه
 رسائل شریف – المرتضی
 چشم به راه مهدی علیهم السلام – جمعی از نویسنندگان
 میرصلح
 من لا يحضره الفقيه – شیخ صدوق (ره)
 بصائر – محمد بن حسن صفار قمی
 احتجاج – شیخ طبرسی (ره)
 میزان الحکمة – محمدی ری شهری
 محجّۃ البیضا – ملا محسن فیض کاشانی
 فرهنگ معین
 الحقائق الحق و ازهاق الباطل – قاضی نورالله شوشتری

تعدادی از کتب منتشر شده مؤلف:

۱. صراط اندیشه / سیر مطالعائی کتب شهید مطهری / رقیعی ۱۱۲ صفحه
۲. مدیریت زمان (۱) / بحث پیرامون ارزش وقت و استفاده مناسب از آن / پالتویی ۵۲ صفحه
۳. مدیریت زمان (۲) / بحث تکمیلی مدیریت زمان (۱)
۴. مدیریت زمان (۳) / ویژه شباهای قدر / پالتویی ۱۵۲ صفحه
۵. شهاب قبیس / راهکارهای تربیت فرزند بر محبت اهل بیت علیهم السلام / رقیعی ۷۰ صفحه
۶. از گل به گل / بررسی رفتارشناسی شیعه با توجه به نماد زنیور عسل / رقیعی ۱۱۲ صفحه
۷. چشمان بارانی / تحلیلی بر گریستن / رقیعی ۱۲۰ صفحه
۸. نامها و نامگذاری‌ها / پالتویی ۱۲۴ صفحه / ۳۰۰۰ نام برای کودک
۹. بهشت اخلاق (۱) و (۲) / بررسی فرمبندی شده ۳۱۳ واژه اخلاقی / وزیری ۸۰۰ صفحه
۱۰. مکتب اخلاقی پیامبر اعظم صلوات الله علیه و آله و سلم / توضیح یک روایت اخلاقی از پیامبر / پالتویی ۱۳۲ صفحه
۱۱. مجرمین و جرم‌شناسی عاشورا / بحث پیرامون ریشه‌های جرم بزرگ و بزرگ‌صفتان / رقیعی ۱۲۰ صفحه
۱۲. فراموشم مکن / حق از حقوق والدین پس از مرگ / حبیبی ۶۰ صفحه
۱۳. مدیریت فرهنگی اعتکاف / رقیعی ۵۶ صفحه
۱۴. فرهنگ فاطمیه / فرهنگ الفاظ و اصطلاحات مرتبط با شخصیت حضرت زهرا علیها السلام / وزیری ۶۲۴ صفحه
۱۵. اندیشه آیله‌ای زلال / بررسی جنبه‌های گوناگون تفکر و اندیشه / وزیری ۱۸۴ صفحه
۱۶. مدیریت خانواده (۱) / با موضوع ازدواج، (پالتویی ۱۳۲ صفحه)
۱۷. مدیریت خانواده (۲) / بحث تکمیلی مدیریت خانواده (۱) / پالتویی ۸۴ صفحه
۱۸. مدیریت خانواده (۳) / بحث تکمیلی مدیریت خانواده (۲) / پالتویی ۱۲۰ صفحه
۱۹. فرهنگ جوان / ۶۰۰ نکته تربیتی در موضوع جوانان / وزیری ۴۴۶ صفحه
۲۰. مدیریت فرهنگی (۱) / سازمان و سازمان‌دهی / پالتویی ۱۴۲ صفحه
۲۱. مدیریت فرهنگی (۲) / محتوا / پالتویی ۱۳۲ صفحه
۲۲. مدیریت فرهنگی (۳) / شیوه‌ها / پالتویی ۱۹۲ صفحه
۲۳. اخلاق علوی - گل روی علی علیهم السلام / بررسی ۱۱۰ صفحه
حضرت علی علیهم السلام از زبان قنبر / پالتویی ۱۴۶ صفحه
۲۴. تفکر سبز / راهکاری برای تفکر در موضوع امام زمان علیهم السلام / رقیعی ۸۸ صفحه
۲۵. انتظار و وظایف ملتظران / رقیعی ۱۲۰ صفحه
۲۶. دسته چک اخلاقی ۱۰۳ / ۱۰۳ صفحه مؤمن کامل در قالب دسته چک
۲۷. مدیریت زیارت امام حسین علیهم السلام / پالتویی ۱۸۹ صفحه